

9 PAIS

Periòdic independent de l'Empordà

any I - número 4 - 18 maig - 24 maig 1977 - Surt dimecres - preu: 20 pessetes

**GIRÓ i
GALLEGO,
CESSATS**

de la Cambra
de Comerç

(Pàgina 7)

Les Festes de Palafrugell, un xic magres

Aquest any, pel que sembla, les Festes de Primavera de Palafrugell no arribaran a assolir l'èxit desitjat. Els carrossaires es queixen d'una manca de suport per part de l'Ajuntament. I, en general, hom observa un cert retrocés en l'ambient que les envolta.

(Pàgines 12 i 13)

19
polítics
empordanesos,
a la
lluita
electoral

(Pàgines 16 i 17)

EN FIGUERAS....
un supermercado
al servicio de usted!!!

Viviendas Juncaria Parc-Bosc
Carretera de Llers, s/n

Tel. 50 19 03 FIGUERAS

seguimos con super premios
super ofertas y super precios

“Catalunya ha de guanyar les eleccions”

Seriosa advertència de Miquel Roca i Junyent, a l'acte de presentació de CDC

Convergència Democràtica de Catalunya, tal com s'havia anunciat, va fer diumenge, al migdia, la seva presentació a Figueres. L'acte se celebrà al Patronat, la sala del qual era pràcticament plena de públic, amb la intervenció de Josep Montalat, Josep Maria Capella, Francesc Ferrer i Gironès i Miquel Roca i Junyent, aquest últim secretari general adjunt del partit.

Abans d'iniciar-se el miting, Montalat, que féu de presentador, demanà un minut de silenci com a homenatge i record als morts en els darrers esdeveniments del País Basc. Tot seguit es va retre també homenatge a tots els lluitadors per la democràcia i la llibertat i es va fer especial esment del desaparegut Josep Pallach, a qui el públic tributà grans aplaudiments.

Capella: Necessitat de militància política

A continuació, Josep Maria Capella i Riera, candidat al Congrés de Diputats per la província de Girona del Pacte Democràtic per Catalunya, exposà la necessitat de la militància política. Digué que tot és política i que l'hora present ens obliga a pren-

dre opcions, que han de repercutir en la defensa dels nostres interessos.

Ferrer: Estatut del 32

En segon lloc, parlà Francesc Ferrer i Gironès, candidat a senador per la província pel Pacte Democràtic i Catalunya, el qual desglosà àmpliament la nostra reivindicació de l'Estatut del 32, tot aportant dades econòmiques de toda mena com a recolzament d'aquesta petició unànima avui arreu de Catalunya, només refusada per aquells que demanen l'Estatut del 1977.

“Aquests són —assenyalà— els que no en volen cap”.

Ferrer acabà la seva intervenció tot fent una invocació a la responsabilitat cara al futur, en què hom pot incórrer a les properes eleccions.

Roca i Junyent: Catalunya ha de guanyar

Cloqué l'acte Miquel Roca i Junyent, secretari general adjunt de CDC i candidat al Congrés de Diputats per la província de Barcelona pel Pacte Democràtic per Catalunya.

El senyor Roca i Junyent va fer una seriosa advertència en el sentit de què les properes eleccions les ha de guanyar Catalunya, i posà tothom en guàrdia contra aquests que ara es diuen demòcrates i que fa pocs anys perseguien els estudiants demòcrates a cops de porres per la Universitat, com és el cas d'algun candidat per Girona de la “Unión del Centro”.

Alhora, denuncià l'operació dirigida des de la Presidència del Govern contra les candidatures democràtiques i catalanistes, i la marginació que patiran aquestes en l'ús dels mitjans de comunicació.

Per últim, exhortà els presents a la militància, a la col·laboració, a l'esforç personal, etc., per tal d'aconseguir la victòria de Catalunya, que marcarà d'una manera definitiva el nostre futur històric més pròxim.

L'acte acabà amb el cant d'“Els Segadors”.

Se celebrà el XVI Aplec de la Sardana a Figueres

Homenatge al popular compositor, Francesc Mas Ros

Amb la participació de les cobles “Caravana”, “Costa Brava”, “Marina” i “Miramar”, se celebrà diumenge, a Figueres, el XVI Aplec de la Sardana, que organitzà, com és costum, el Foment de la Sardana Pep Ventura.

Les audicions del matí i la tarda, que reuniren una gran gentada, tingueren lloc al “Bosquet de les alzines” (Avinguda Olímpia), prop de les instal·lacions del Club Natació Figueres, nou escenari de l'aplec que agradà moltíssim i que tothom desitja la seva continuïtat. L'audició de la nit, com sempre, es donà a la Rambla.

Cal assenyalar que la de la tarda s'hagué d'acabar a la Plaça de Catalunya —coberta, com és sabut—, per raó de la pluja. I fou en aquest lloc,

precisament, on es va retre homenatge al popular compositor Francesc Mas Ros, a qui anava dedicat l'aplec. El president del Foment, senyor Puigmal, després de pronunciar unes paraules, lliurà al mestre Mas Ros un obsequi-record de l'esdeveniment.

Tot plegat, un gran aplec de Figueres. Com s'escau a la Ciutat Mare de la Sardana.

Llàstima que el temps no s'hi volgués associar del tot.

Dr. Joan Torres Culubret

especialista en psiquiatria

Comunica l'obertura a Figueres, el dia 14 de maig, del seu consultori.

Visites: dijous i dissabtes de 4 a 7.

**Avda. José Antonio, 139
FIGUERES**

**Consultori a GIRONA:
c/. Sant Joan Baptista de
la Salle, 32 - 1.er
Telèfon 20 06 98**

1902 - 1977

AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

PRESENT AL XXX GRAN CONCURS REGIONAL DE COLLES SARDANISTES

La Colla ESCLAT NOU de Barcelona en el moment de rebre el trofeu de segon classificat.

La Colla ESCLAT NOU amb el trofeu brillantment guanyat.

El centre que no ho és

Director general:
Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:
Vicenç Burgas

Coordinació:
Jordi Vallmajó

Coordinació artística:
Narcís J. Ferrer

Director:
Vicenç Palomares

Redactors i col·laboradors:
 Lourdes Alvarez
 Maria Angels Anglada
 Joaquim Ballesteró
 Martí Balló
 Joan Canadell
 Alexandre Deulofeu
 Ferran Garrido i Pallardó
 Jordi Gratacós
 Antoni Godoy
 Ramon Guardiola
 Joan Guillaumet
 Alfons Gumbau
 Xavier de Lerma
 Montserrat Minobis
 Juli Molons
 Carme Mínguez
 Josep Maria Ortega
 Narcís Pijoán
 Angel Quintana
 Jaume Quintana
 Miquel Riera
 Miquel Sempere
 Jaume Sureda i Prat
 Josep Vallés i Rovira
 Montserrat Vayreda i Trullol

Gerent:
Alexandre Liàno

Secretària:
Maria Assumpció Casamitjana

Fotografia:
Torner Malé

Disseny publicitat:
Pere Prats

Redacció, Administració i Publicitat:
 c/. Lasauca, 21 - 1er. C
 Teléfon: 50 57 63
 FIGUERES

Impress:
 Vallesana de Publicacions, S. A.
 SABADELL

Fotocomposició:
 Ingro, Fotocomposició/Services
 BARCELONA

Edita:
 EDITORA EMPORDANESA, S. A.
 FIGUERES

President:
Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

La situació política s'ha clarificat totalment. Ja saben a qui podem votar. Però no ha restat clarificada pels programes —la qual cosa seria lògica—, sinó per les persones. Dins d'aquest mateix exemplar de 9 PAÍS hi ha publicat un reportatge força aclaridor sobre el tema. Ens han sorprès alguns noms a segons quines candidatures.

La dreta i l'esquerra no ofereixen dubtes. Tenim els franquistes de l'"Alianza Popular" i els comunistes del PSUC. On sí hi ha dubtes és a l'amplíssim centre, configurat de tal manera que l'elector es perd en la confusió. Encara més, després de l'irrupció de Suárez i els seus homes dins de la Unió de Centre Democràtic.

Els anomenats "hombres del presidente" són encapçalats a Girona per Juan Gich, a la llista del qual s'hi troben a més Ana M.ª Oriol i Luis Duràn; per al Senat, entre d'altres, hi ha Joaquín Grumols. Empordanesos que mereixen el nostre respecte, però que no són, per llur trajectòria, clàssics centristes.

Els demòcrates de tota la vida que formen part del centre polític no són, precisament, els qui apareixen a Girona dins de la candidatura d'Unió del Centre Democràtic —i sembla que el mateix succeeix a d'altres províncies—. La majoria de les persones que componen aquesta llista podrien figurar sense problemes a grups més a la dreta.

Juan Gich és un bon malabarista, com el seu amic el president Suárez. Però també a Girona el joc es massa difícil com per que no sigui descobert. Aquest centre és una dreta. És clar.

A. R.

Sumario

• Sant Feliu: La Taula Democràtica, se presta a dar la batalla	Pág. 6
• Palamós: Sobre el archivo definitivo del Proyecto de Ordenación	8
• Entrevista amb F. Vila, delegat de l'O.N.C.E. a Figueres . . .	10
• Palafrugell: Les Festes de Primavera, de cap per avall	12
• 19 polítics ampordaneses, a la lucha electoral	16 y 17
• 6 x 9	19

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Sant Feliu de Guíxols

La Taula Democràtica se presta a dar la batalla

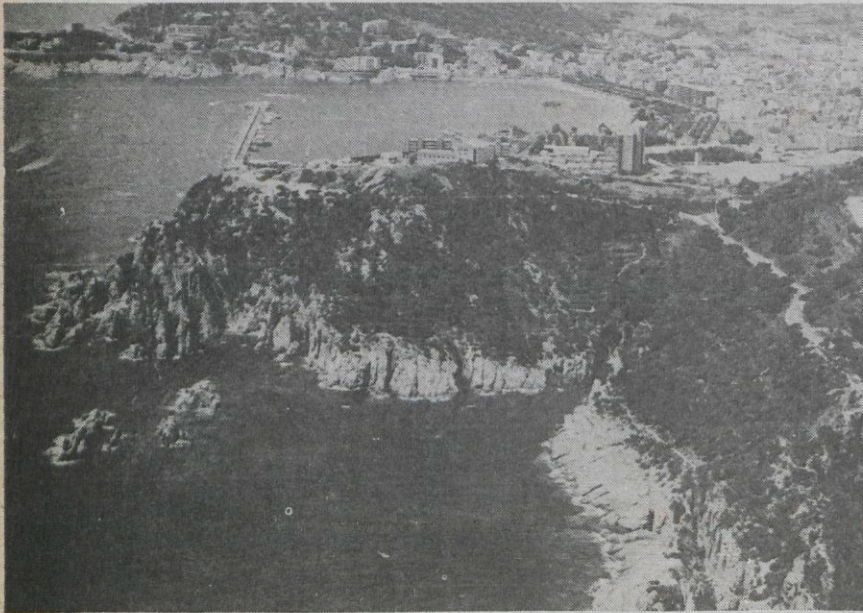
La *Taula Democràtica* de Sant Feliu de Guíxols, en assemblea bien general de miembros, conoció del acuerdo tomado por el Ayuntamiento de la ciudad en relación al paraje de la "Volta de l'Ametller", calificado de "pintoresco" por el ministerio de Educación y Ciencia, y del que 9 PAÍS les informó la pasada semana.

Comunicado repartido

La *Taula Democràtica* se opuso desde un principio a que los bulldozer impusieran su ley y así se hizo saber mediante un comunicado, amplia-

mente repartido por la ciudad y que, asimismo, tuvo entrada en el Ayuntamiento, en el que se leía: "Davant el perill imminent que el poble de Sant Feliu perdi per sempre la Volta de l'Ametller, uns dels darrers espais en-

cara verges d'aquesta nostra Costa Brava, maltractada, denigrada i envilida durant tants d'anys per la força omnipotent dels grups de pressió amb la col·laboració o la passivitat d'uns organismes totalment mancats de representativitat, la nostra Taula Democràtica, conseqüent amb els irrenunciabls principis que motivaren la seva constitució i que en justifiquen l'existència, manifesta la decisió de lluitar amb totes les seves forces perquè aquest paratge es mantingui intacte i es consagri definitivament com a patrimoni del poble, que sempre l'ha sentit com a cosa entrayablement pròpia".

La Volta de l'Ametller. Al fondo, Sant Feliu de Guíxols.

Para defender de la especulación la Volta de l'Ametller

Informe técnico

La *Taula Democràtica* finalizaba diciendo: "Tenim absoluta confiança que la inmensa majoria dels nostres conciutadans no s'han deixat malmenar l'esperit per l'onada d'interessos privats insolidaris que hem sofert i fem una crida perquè aquesta majoria col·labori en la tasca d'exigir a l'Ajuntament que prengui les mesures adients perquè aquell paratge no sofri cap variació".

Y como el Ayuntamiento de medida en pro de la salvaguarda natural del paraje, la *Taula Democràtica* de Sant Feliu de Guíxols, por acuerdo unánime de sus miembros, se presta a dar la batalla a fin de defender un espacio que ya a principios de siglo se quería para el municipio. A tal fin, ha encargado al Gabinet d'Assessorament Popular un informe técnico sobre el particular.

**CARROCERIAS
ORINOCO**

ANGEL CRUMOLS PEY

planchistería
pintura de automòviles **AL HORNO**

c/. LA JUNQUERA, 134

TELEFONO 50 32 13 PARTICULAR 50 40 01

FIGUERAS

Como miembros de la Cámara de Comercio

Pedro Giró y Fernando Gallego, cesados

El alcalde de Figueres, Pedro Giró, y el concejal del Ayuntamiento de la ciudad, Fernando Gallego, han sido cesados de sus cargos de miembros del pleno de la Cámara de Comercio de Girona.

La Cámara anunció oficialmente el cese la semana anterior, debido, al parecer, a la falta de asistencia de dichos miembros a las reuniones de la corpo-

ración.

Se da la circunstancia de que Pedro Giró y Fernando Gallego pertenecían a la Cámara representando a los ya

desaparecidos sindicatos verticales, por lo que sus puestos serán ocupados ahora por los miembros elegidos democráticamente.

Junto con ellos han sido asimismo cesados de sus cargos, Miguel Vergés, Amador Solá y Martírià Pau, por los mismos motivos.

Figueres

Lliurament de premis del Concurs Filatèlic Escolar

Amb un senzill acte celebrat al Casino Menestral Figuerenc, hom clausurà el Concurs Filatèlic Escolar (literari), organitzat per l'Agrupació Filatèlica i Numismàtica.

Els premiats foren els següents:

- 1.- Maria José Pérez Domínguez, 237 punts.
- 2.- Manuel Moreno Chacón, 223.
- 3.- Albert Soler Aymar, 210.
- 4.- Ramón Solés Sarret, 203.
- 5.- Anna Maria Cos, 191.
- 6.- Angel Carles Burgas Trèmols, 150.
- 7.- Pere Catalina Pujol, 136.
- 8.- Antoni Guibas Gelabert, 125.
- 9.- Francesc Burgas Carbó, 115.
- 10.- Jaume Solés Aymar, 78.

Assistiren a l'acte, una representació de l'Ajuntament encapçalada pel Tinent d'Alcalde, senyor Cristau; el president del Casino Menestral, senyor Pellejà; diversos components de les juntes d'aquesta entitat i de l'Agrupació Filatèlica i Numismàtica, familiars i amics dels concursants, etc.

El jurat del concurs era integrat pels senyors Pere Bruguera, Ramón Soler i Joan Juncà.

Diafragma del 9

La pausa que tranquiliza

(Foto: Carberol)

Hemos escuchado alguna opinión de la "crítica espontánea" que coincide: la "Gran Desfilada de Carrosses" de las Fires no estuvo, como espectáculo, a la altura de otros años. Algunos "no sabían porqué", otros afirmaban que tuvo "espacios de aburrimiento". Y hay bastante de verdad: falló, estrepitosamente el ritmo. Un desfile tiene que ser eso, un desfile. La sensación fue que se daba, gratuitamente, a plazos. Una opinión puede dar en el clavo, como causa: las exhibiciones folklóricas ante la tribuna lo estropeaban. Las exhibiciones, antes o después. Pero el desfile, desfile, porque para el público la continuidad es el todo. En una de las largas pausas el fotógrafo captó el momento en que una mamá le hace hacer el pis tranquilizante a su niño, ante la valla protectora de la publicidad.

Palamós

Se insiste en el archivo definitivo del Proyecto de Ordenación

Cuando se está ejecutando el segundo plazo de información pública del proyecto de revisión del Plan de Ordenación del municipio, se conoce el contenido de una nueva impugnación, avalada por unas cuatrocientas firmas, en la que se pide "que se retire y quede sin efecto el referido Plan General de Ordenación Municipal del término de Palamós y se proceda, en contacto continuado con la población, y por el personal técnico especializado en el que concurren además las condiciones de profundo conocimiento y amor a la villa, a un nuevo proyecto que responda auténticamente a las necesidades de Palamós".

Criterios a tener en cuenta

En esta impugnación se dice que "la elaboración del referido Plan General ha partido de supuestos de desmesurado crecimiento de la población de Palamós, contrarios al bienestar de sus habitantes, naturaleza y carácter de la villa y valores tradicionales, artísticos, ambientales y turísticos de la misma", por que "se entiende (...) que cualquier actuación que pretenda ser urbanísticamente beneficiosa para la villa y su zona de influencia debe apoyarse en los siguientes criterios:

Es primordial conservar el carácter, tradición y forma de vida de la villa que ha vivido desde antaño en torno de su puerto pesquero y comercial.

Debe posibilitarse y favorecerse la natural expansión de su puerto, sin que pierda sus peculiaridades y carác-

Cuatrocientas firmas avalan una nueva impugnación

ter pintoresco tan apreciado a nivel mundial.

A excepción de las vías de comunicación que deban servir a las necesidades de puerto, se ha de reducir al mínimo indispensable la circulación rodada por la villa. Consecuentemente, en modo alguno se han de proyectar amplias vías, sino simplemente al contrario, una vía de circunvalación,

separada prudencialmente de la villa, que evite todo tránsito que no tenga su origen o destino en Palamós.

Alturas de edificación

Otro criterio es el de limitar las alturas de edificación y fijar normas que permitan únicamente la edificación sobre un reducido porcentaje de los terrenos libres, para evitar que desaparezcan las pocas zonas verdes o libres que existen en torno a la población. Finalmente, evitar a toda costa, que una población de características tradicionales bien definidas y con posibilidades de bienestar continuado subordine sus valores, cada día más importantes y valiosos, a las presiones de una falsa urbanización que podría tener sus orígenes en un desmesurado deseo de especulación del suelo, aparentemente justificado en una acción turística que únicamente podría llevar, con tal enfoque, a una desvalorización del conjunto de la zona y en definitiva, a mayor o menor plazo, a una fuerte pérdida del atractivo y valores de la comarca".

Xavier de Lerma

Sorteig del carrer Peralada

Resultat del sorteig celebrat en el transcurs de la festa popular celebrada al carrer de Peralada el passat divendres dia 6, consistent en els tres monumentals lots obsequiats pels comercians del carrer i d'un valor aproximat a les 80.000 pessetes.

Els números premiats foren els següents: 1. premi al número 91.976.- 2. premi al número 101.301.- 3. premi al número 13.510

tecnimoto

Motos en todos cubicajes

Mantenimiento

Asistencia Técnica

Gran variedad accesorios

Selección de marcas

nacionales y extranjeras

nuevas y de ocasión

Alquiler

Máxima garantía en motos nuevas y de ocasión

C/. NORTE N.º 9 - TEL. 50 27 60

FIGUERAS

A les comarques gironines

S'aguditzza la vaga dels discriminats mestres interins

Els mestres interins d'Ensenyaça General Bàsica de l'Alt Empordà i comarques gironines es troben en vaga des del proppassat dimarts, dia 10.

Situació discriminatòria

Cal remarcar que una gran part del professorat propietari de plaça els recolça activament, com és el cas de L'Escala, localitat on fan vaga tots els mestres, degut a la situació discriminatòria en què es troben tots els interins (semblant a la dels PNN) i que no han tingut altra alternativa que declarar-se en vaga, per tal de reivindicar llurs drets. Uns drets que, en les converses amb el MEC, sempre els han estat ignorats.

Convé saber que fent el mateix treball els interins cobren 10.000 pessetes menys al mes que els propietaris; el contracte que tenen va des del setembre (si és que comencen el setembre, cosa que normalment no passa) fins a l'agost, i després no saben si el

proper any continuaran al mateix lloc o si es quedaran sense feina. A més, no tenen cap dret a exigir res, ni assegurança de desocupament, malgrat que cotitzen a la Seguretat Social.

Les respostes del MEC, insatisfactòries

Peticions

Per tot això, els nostres mestres demanen:

- Renovació dels nomenaments abans del 15 de maig, per tal de garantir el treball del proper curs.
- Assegurança de desocupament.
- Augment de la plantilla i creació de noves places escolars, cosa que

afavoriria la qualitat de l'ensenyament, car es desdoblarien les classes en més de quaranta alumnes.

—No a les sancions i represàlies.

Fem notar que s'han fet reunions amb els pares, els quals han fet seva aquesta plataforma reivindicativa i s'han compromès a donar notes a la premsa i exigir a les autoritats corresponents que els mestres que tenen els fills aquest curs continuïn el proper, car estan cansats que cada curs els canviïn el mestre.

Sense acord, per ara

A l'hora de redactar aquesta informació, ja es coneixen les respostes del MEC a la Comissió d'interins, que és a Madrid; respostes que hom considera totalment insatisfactòries, malgrat algunes notícies de premsa.

Jordi Rigall

Dissabte i diumenge

Festa popular, als aiguamolls de l'Empordà

Diada de reivindicació dels espais naturals

El "Grup de defensa dels aiguamolls empordanesos", com a final d'etapa, ha organitzat una gran festa popular als aiguamolls empordanesos, en la qual es gaudirà per dos dies del proposat parc natural. Aquesta festa consistirà en una diada de reivindicació unitària dels espais naturals de les terres catalanes, per tal de fer veure, ja d'una vegada, a la gent que es tapa els ulls, de la necessitat de la creació oficial d'aquest esperat parc natural.

PROGRAMA

El G.D.A.E., amba la col·laboració de nombroses entitats, altres campanyes ecològiques i el recolzament de l'Assemblea de Catalunya, dins el marc del Congrés de Cultura Catalana, convida tothom a la festa que tindrà lloc dissabte a Castelló d'Empúries i diumenge al Camping "Laguna".

Dissabte es faran recorreguts pel maresme, acampada, i a les 10 de la nit, a Castelló, un recital de cançó, a càrrec d'"Indika". A continuació,

gran ball amb el conjunt "Nou Jovent", amb vi i alegria a dojo. Diumenge, a Girona i a Figueres, cercaviles per diferents grups d'animació. A les onze, tindrà lloc la presentació de l'acte, seguida de diverses xerrades ecològiques i la línia ecològica dels diferents partits. Mentrestant, seran exposades algunes taules reivindicatives de les campanyes. Al migdia, una gran sardinada de germanor. També al mati hi haurà ballada de sardanes, i a la tarda, caps-grossos, teatre, recitals, grups d'animació, mulasses i tot el que vingui. Tots els actes del diu-

menge es faran al Camping "Laguna".

CAL LA PARTICIPACIÓ DE TOTHOM

Convé ressaltar la complexitat d'organització per a promoure una diada semblant, i els entrebancs i les dificultats en què es troben constantment els organitzadors.

Esperem que tots aquests esforços no es vegin decepcionats, i hom pugui continuar treballant pel bé de tots.

Per això, cal participar en aquesta festa, on, amb alegria i sense rancor, es demanarà el patrimoni de tothom.

Cal demostrar, en aquesta trobada, que Catalunya és un poble que avança donant-se les mans.

Entrevista amb Francesc Vila

Els cecs de Figueres demanen un quiosc a l'Ajuntament

A Figueres, com a tota ciutat del món, hi ha milers de problemes cada dia, i com més gran és la ciutat, més encara. Amb els d'ací, però, ja en tenim prou. La meva intenció no és pas d'arranjar-los, ni de posar-hi solució. No està pas al meu abast. Però sí que, des d'aquestes ratlles, puc fer prendre consciència a molta gent i puc, al mateix temps, aclarir molts interrogants que tots, un cop o altre, ens hem fet.

UN TEMA SEMPRE LATENT

Estem cada dia davant d'un d'aquests problemes que és propi, no tan sols d'una ciutat del caire de Figueres, sinó de qualsevol societat del món.

Tots hem vist aquests homes i dones que, amb la tira de números penjada de solapa, ens anuncien la sort, quan ells, malauradament, l'han perduda tota. Davant d'ells, ens hi fem sovint cents de preguntes que ningú no ens respon, perquè tampoc no gossem exposar-les. És clar! És un tema delicat. Però és important que les coses es sàpiguen. Perquè un tema sigui

“Molts no volen acceptar els invàlids, perquè tenen por”

delicat o perillós no ens l'hem de tirar a l'esquena. Hem d'estar informats i hem de viure el moment.

Efectivament: el tema dels cecs és sempre latent. Sempre n'hi ha hagut i sempre n'hi haurà. Sempre han tingut problemes i sempre en tindran. I si els

problemes no es coneixen, mai no es poden solucionar.

Jo no en puc parlar, dels cecs. No els conec. No sé com viuen, ni que guanyen, ni quins problemes bàsics tenen... No en sé res. Es per això que m'he posat en contacte amb en Francesc Vila, delegat a Figueres de l'“O.N.C.E”, i li he fet totes aquestes preguntes que fa temps tenia al cap.

NO VOLEN SER ELS ÚLTIMS MICOS...

L'he trobat al seu despatx de la Delegació. Li he exposat el meu desig i, tot seguit, molt amablement, m'ha fet passar al seu despatx. Un cop davant la taula, m'ha dit.

—Bé. Tu diràs...

—*Francesc: Comencem per una pregunta concreta. Quanta gent hi ha*

II Aplec de la Sardana a l'Escala

Diumenge dia 29 de maig del 1977

matí, tarda i nit,
al Passeig Lluís Albert

Cobles: Barcelona, Ciutat de Girona, Baix Empordà i Girona

En cas de mal temps, es disposa d'un local cobert capaç per a poder-hi celebrar l'Aplec.

Nit, a les 11, gran ball per l'orquestra Barcelona, a la sala de festes “La Palmera”.

(Anunci patrocinat pel CIT L'Escala-Empúries)

“Amb el que es treuen del cupó, en fan prou per a viure”

afiliada, ara mateix, a l'Organització, ací, a Figueres?

—Doncs, exactament, catorze venedors i quatre invàlids.

—*Segons el nom que l'organització indica, jo tenia entès que era tan sols per a cecs (Organización Nacional de Ciegos Española).*

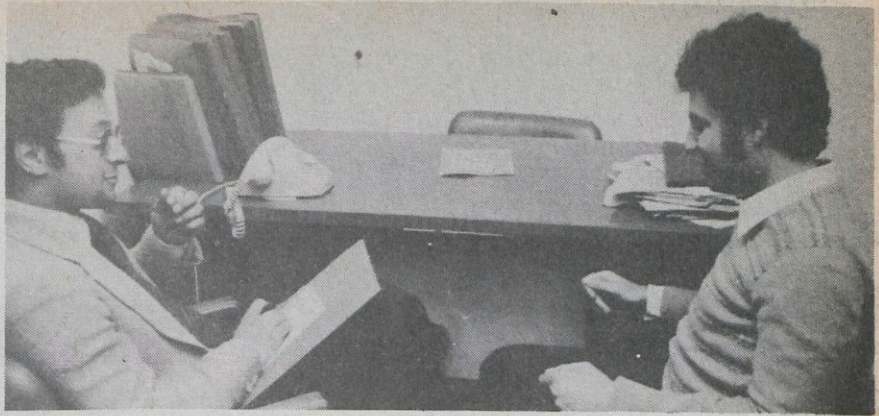
—Sí; així és. Però s'accepten els invàlids en un pla com d'admesos, amb els mateixos drets i deures que un cec, però, per exemple, sense tenir accés a càrrecs directius.

—*Vols dir que un vàlid, posem per cas, no pot ocupar el teu lloc de delegat.*

—Exactament.

—*He sentit dir alguna vegada que hi ha cert “malestar”, perquè alguns no accepten als invàlids dins de l'“O.N.C.E”. Què me'n pots dir?*

—És una mica relatiu. Hi ha qui opina així, com tu dius, i que diu que si deixem que els invàlids s'integrin en l'Organització, nosaltres, els cecs, serem els últims micos. Jo, senzillament, no opino així.

“UN VENEDOR, AMB EL QUE GUANYA, JA EN TÉ PER A VIURE”

Francesc Vila, a la dreta, parlant amb l'autor del reportatge.

—*Hi ha una qüestió que, si bé no preocupa, sí, almenys, que a tots, més d'un cop, ens ha passat pel cap. Un venedor, quan hi té per cada cupó que “col·loca”?*

—Mira: en pla particular, ja t'ho puc dir; però per a posar-ho al 9 PAÍS, hauria de demanar permís a Barcelona...

—*Doncs, no m'ho diguis ni particularment, perquè ho escriuria. Fem la pregunta d'una altra manera: Un venedor, amb el que guanya, en té prou per a viure?*

—Totalment. En té prou, sí.

—*Vull dir per a viure dels cupons, sense ser-ne un esclau...*

—D'esclau, ho serà o ho és com tothom, en la seva feina.

NOMÉS UN PETIT PREC A L'AJUNTAMENT

—*Francesc: Parlem una mica de la relació del cec amb la societat.*

—Endavant.

—*De cara a la qüestió laboral i integració, la gent hi té diferents punts de vista. N'hi ha que hi veuen una real incapacitat, però jo crec que també és una manca de determinació per part del cec i una falta d'acceptació per part de la societat. Quins treballs pot fer un cec?*

—N'hi ha molts; però tan sols te'n diré dos, que s'estan fent en l'actualitat molt i molt i per als quals l'Organització té escoles tècniques. L'un és de telefonista i l'altre és de fisioterapeuta.

—*Si haguessis de demanar alguna cosa al nostre Ajuntament, diguem-ne en pla d'ajuda, què demanaries?*

—Tan sols que ens deixessin posar un quiosc de venda. No sé en que més ens pot ajudar.

PUNT FINAL

I fins ací va arribar la xerrada. Vam quedar que un altre dia ens tornariem a trobar, per tal de tractar d'algun tema més concret dels cecs, com pot ser l'escola o qualsevol altre punt.

Un cec serà sempre un etern desconegut. Potser, amb aquesta curta xerrada, hem aconseguit que ho sigui una mica menys.

El popular Emili “col·locant” un cupó.

Antoni Godoy i Tomàs

Les Festes de Primavera, de cap per avall

Que les Festes de Primavera de Palafrugell van perdent de mica en mica quelcom del seu atractiu, és ben cert. I, a més, els carrossaires, entre fastiguejats —i per què no?— un xic, arraconats, després de ser els homes entorn dels quals giren les nostres festes, sembla que estan cansats de treballar amb la manca d'ajuda que, avui per avui, els brinda la Corporació Municipal palafrugellenca.

Un problema encara no solucionat

Per aquest motiu, hem volgut saber quelcom per boca d'un dels homes que més viu la preparació del Carrusel, com és Emili Ferrer, president de l'Agrupació de Carrossaires.

—Com veus, Emili, la festa d'aquest any? Quantes carrosses hi participaran?

—Es tracta d'una cosa agradable per al poble i sap greu que es perdi, car hauria d'anar en augment i no quedar estacionat. Aquest any hi in-

tervindran, per altra banda, deu carrosses, que ja es troben en fase de realització.

—Quin creus que serà el nivell de qualitat?

—Flac. El temps per a construir és reduït, per raó de les condicions amb què hom ha de treballar per falta de locals.

—Encara no es troba solventat aquest problema?

—No. Ara, se'ns ha promès que l'han proposat per a entrar al pressupost d'aquest any. Esperem que sigui veritat.

—Però, no és més cert que ja havia estat promès?

—De fet, es va prometre solament que tindriem un local. Aquest ja l'hem aconseguit; però es troba precàriament muntat fins al punt que la meitat dels companys plegaran, si no es sol-

Entrevista amb Emili Ferrer, president de l'Agrupació de Carrossaires

venta definitivament l'ampli local de què estem mancats. És necessari, car el treball en ell podria aprofitar-se més. Seria més descansat i no s'hauria d'estar pendent d'aquesta provisiona- lilitat que fins ara arrosseguem.

“El comerç dona exemple a l'Ajuntament”

—No hi entra, també, un cert can- sament dels carrossaires?

—Els carrossaires no es veuen aju- dats com seria necessari, per part de la Comissió de Festes. I això, junt amb la falta de nous elements, provo- ca certament un esgotament tant físic com moral.

—Quines solucions aportaries?

—Hi ha moltes maneres de solven- tar la qüestió. La primera es refereix

† Necrològica

El proppassat dia 9, dimecres, lliurà la seva ànima al Pare, a l'edat de 77 anys, el senyor Gabriel Roura i Papell, conegut comerciant i industrial d'aquesta ciutat.

No caldria dir que el seu òbit fou molt sentit, car el senyor Roura, havia estat en vida un model de virtuts humanes i cristianes, cosa que posà en relleu en tot moment, i es creà una autèntica aurèola de simpaties a Figueres.

El finat era soci fundador del Patronat Parroquial de la Catequís- tica i, per espai d'una colla d'anys, n'ostentà el càrrec de secretari. Per altra banda, també fou soci fundador de l'Agrupació de Caçadors de l'Alt Empordà, de la qual entitat tenia el carnet número u de soci. Cal dir, així mateix, que el senyor Roura i Papell va ésser conseller de l'Ajuntament (i en una ocasió tinent d'alcalde) abans i després de la guerra.

Testimoniem el nostre més sincer i profund condol a la família del finat i, d'una manera en particular, al seu fill Sebastià, antic conseller de l'Ajuntament i actual president del Casino Sport Figue- renc. (Q. e. p. r.).

Mancades del necessari suport municipal

al local i la segona a la necessitat d'apuntalar els carrossaires, per part de la Comissió, tot cercant, alhora, la coll·laboració de gent ja "bregada" a fer carrosses i que podria donar el seu consell sempre important, ja que no el treball, als joves que avui aguanten les nostres festes.

—Optimista?

—Sí. I per què no? Per caràcter ho sóc. I, per tant, crec que tot ha de resoldre's satisfactòriament, car es tracta de la supervivència d'una festa popular de les més multitudinàries de la província.

—I com es troba, per últim, la part econòmica?

—L'assumpte està bé, ja que les ca-

Emili Ferrer: "El nivell de qualitat serà flac".

ses comercials ajuden en tot el que poden i donen exemple al nostre Ajuntament

Pobre Ajuntament! Què haurà fet, que tothom li carrega el mort! No po-

dria ser que deixa de fer, precisament? Això serà, amic capaner...

Xavier Amir

Cinc pubilles opinen

No hi ha dubte que les Festes de Primavera, de Palafrugell, seran enguany una mica magres. Nosaltres, amb un intent de què tothom ens digui el que pensa sobre les mateixes i les imperfeccions que tenen, portem avui a aquestes planes de 9 PAÍS a les

pubilles de la nostra vila, que ens contestaren a unes preguntes que més que demanar bajanades han intentat reflectir assumptes d'un cert interès. Aquí estan les seves respostes i veureu si l'intent ha estat vàlid o no.

Isabel Palet

Aquesta fou la primera noia que entrà en el joc, i així li demanarem: —Creus que és suficient l'ajuda que el Municipi dona per a desenvolupar aquests festeigs?

—Per les referències que tinc, crec que sí; el que passa és que no es veu, car això d'haver de pagar entrades i d'altres coses no hauria de ser. Si el pressupost que destinessin a les festes fos suficientment elevat, no s'haurien de pagar entrades.

Ja ho veieu. La Isabel, amb divuit anys i estudiant A.T.S., es mostra segura i convençuda del que diu. I li preguntarem quelcom de nou:

—Trobaries encertat que s'intentés una aproximació al Carnaval, amb participació activa de tothom i el carrer fos una festa?

—El Carnaval i les Festes de Primavera són molt diferents; el que caldria és que aquesta última fos festa de tothom i que, a més, el Carnaval lluis com diuen els nostres pares que ho feia abans. (passa a la pàg. següent)

(ve de la pàg. anterior)

Carmina Massoni

És ara Carmina Massoni, vint anys, morena i oficinista, la qual, després d'escoltar-nos, ens digué:

—Pel que em demanes de si les carrosses pateixen d'una reiteració de motius, crec que cada any s'intenta millorar-se; aquestes es renoven. Els temes, per tant, no són els mateixos.

—*I tu trobes lògic que es tingui de pagar entrada per poder veure el Carrusel Costa Brava?*

—Sí; perquè l'entrada contribueix a crear altres activitats. Es tracta d'una quantitat petita, però que, degut al gran nombre d'espectadors, aconsegueix convertir-se en una de gran volum i es pot utilitzar per al que t'he dit.

**Verges
López de Lerma,
por la
representación de
las comarcas en
las futuras Cortes**

En los locales de las antiguas escuelas, tuvo lugar la presentación de Convergència Democràtica de Catalunya en Verges. Hablaron Joan Saqués, Carles Batlle, Joan Vidal y Francesc Ferrer, candidato a Senador, los cuales presentaron el partido de Jordi Pujol que, como se sabe, se define como demócrata, nacionalista catalán y socialmente avanzado.

Antes de cantarse "Els Segadors" fue presentado el candidato a Diputado por el "Pacte de Catalunya", señor Josep López de Lerma, el cual se dirigió al público como hombre de Baix Empordà que pretende que la comarca tenga representación en las futuras Cortes, en el caso de que salga elegido. Puso de relieve el señor López de Lerma la necesidad de la descentralización política y la necesidad de que las comarcas tengan auténtico poder decisorio en aquello que les afecte directamente.

Carme Pérez

Embolica que fa fort! Dues noies i ja pensen diferent. I d'una morena passem a una rossa que fa de perruquera. Té setze anys. Es diu Carme Pérez i ens contestà en castellà.

**Isabel Palet
Carmina Massoni
Núria Clarà
Maria A. Núñez
Carme Pérez**

—*De què ets partidària, Carme, de l'actuació aquest dies de vedettes de car preu i escatimar cèntims als carrossaires, o fer-ho a l'inrevés?*

—El més important per a mi és el carrossaire, doncs, gràcies a ells, s'aconsegueix el plat fort al voltant del qual totes les altres coses giren.

—*Què trobes més autèntic, ja que hem pulsat el tema: el Carnaval o les nostres Festes de Primavera?*

—Per a mi, les Festes de Primavera, encara que aquestes hagin nascut de l'altre, car les he viscudes i és el que ara es fa.

Núria Clarà

La quarta nena en discòdia té els ulls molt macos; setze anys, com la seva companya que acaba de parlar i és estudianta administrativa.

Amb relació a si es fa quelcom per al progressiu millorament de les festes, ens digué que sí, doncs almenys es posa tot l'esforç possible perquè el Carrusel estigui millor, si bé falten diversions per a la mainada, ja que tot —matisa— està enfocat per a la gent gran.

—*Doncs, què faries per a donar més brillantor a la propera edició?*

—Crec que quedaria molt bé un concurs de sardanes i d'altres actes esportius de relleu, d'altres d'eminència populars, focs artificials i focs de camp.

Maria Àngels Núñez

I per tal de cloure aquest "flash",

Maria Àngels Núñez, perruquera i vint-i-dos anys, fou concreta envers els dos aspectes que li demanàrem.

—*No es podria anar, maca, a una altra concepció de les carrosses?*

—Considero que ho fan bastant variat i si l'acabat no és millor es deu a la motivació econòmica.

—*Què hi falta i què hi sobra, segons tu, a l'edició d'aquest any?*

—Hi falta col·laboració popular i no hi sobra res, doncs sempre tot acte és important.

Conclusió

Parers tots aquests molt optimistes, desenfadats i propis de la ingenuïtat femenina. Nosaltres, el panorama no el veiem gens clar, i les carrosses menys encara, car estan faltades, les que hem vist, certament de qualitat. Que ens perdonin els carrossaires si ens equivoquem; però, malauradament, amic campaner, no creiem que així sigui.

Xavier Amir

**Agullana
"La estrategia de la araña",
en sessió de
"cine-club"**

El Cine Club "Alt Empordà", d'Agullana, oferirà disabte, dia 21, una sessió de cinema amb la pel·lícula "La estrategia de la araña". Aquest film és dirigit per Bernardo Bertolucci i interpretat principalment per Alida Valli, Giulio Brogi i Tino Scotti.

En Bertolucci és un dels més qualificats directors italians del moment. Després d'"El conformista", aquesta pel·lícula millora i afirma la intel·ligència i personalitat d'aquest autor singular. És un film obert a la problemàtica i davant la qual ningú no es pot mostrar indiferent per la immensitat del seu propi tema i la boniquesa de les imatges.

La crítica ha saludat obertament amb entusiasme els incomparables valors que té aquesta realització tan suggestiva com important.

Joan Reynal

D'aleshores ençà

Potser no érem tan rucs

Sembla que ara Dalí ja no té bona audiència. Les seves ximpleries no ens fan tanta gràcia. Les trobem anacròniques, amb regust d'oli ranci.

Tan satisfets com n'hem estat! Quan ningú no ens mirava la cara, els de fora eren mala sang, envejosos, i nosaltres la reserva d'Occident, i els de dins, però més enllà, no ens volien ni batejar perquè havíem estat infidels, que n'era, de bonic, que un espanyol, que, a més a més, havia nascut aquí per casualitat, es passegés pel món despertant admiracions i deixant-los àdhuc bocabadats amb les seves ximpleries genials...! Genials, sobretot, perquè no enteníem res. Érem tan rucs...

Ara, ens adonem que no hi havia res a entendre. Que, potser, no n'érem tant, de rucs, que ens ho havien fet creure...

Després es va fer necessari de tornar-nos la sardaneta i la barretina, perquè calia donar la nota floklòrica-turística i justificar allò de ser una nació amb gran diversitat, i Dalí va accentuar el deix català quan parlava. Ja ens podíem sentir contents. Fins i tot ens va portar aquí grans personalitats a menjar seques amb botifarra. Donava la nota frívola, però gens perillosa al règim que mai no ha sabut riure. I, a més a més, ens regalà un museu. Dalí és de Figueres. Ho sentim com si ho diguéssim a l'inrevés: Figueres és de Dalí. Què passa ara?

Que ens adonem com és, i, clar, només de pensar que n'hem pogut alguna vegada estar satisfets, ens avergonyim i volem fer pagar-li a ell les nostres debilitats. Es el cap de turc ideal.

El que passa és que mai no ha estat el símbol de res. Mai no ha recollit les aspiracions de nosaltres com a poble, encara que, de primer, ens hem fet la il·lusió que sí, entre altres raons perquè tampoc no s'ho ha proposat. Ha estat un "senyor llest", simplement.

En el temps de la República, era un republicà furibund; en el temps de la ignorància, s'ha fet passar per visionari; a l'hora de la repressió, ha jugat a franquista; ara que ve el temps de l'afirmació d'identitat, ara és català com el que més: un llest, que juga la carta de l'oportunisme.

La cosa certa és que com a pintor val; és un excel·lent dibuixant quan vol, i com a home... un ximple. Un pobre ximple.

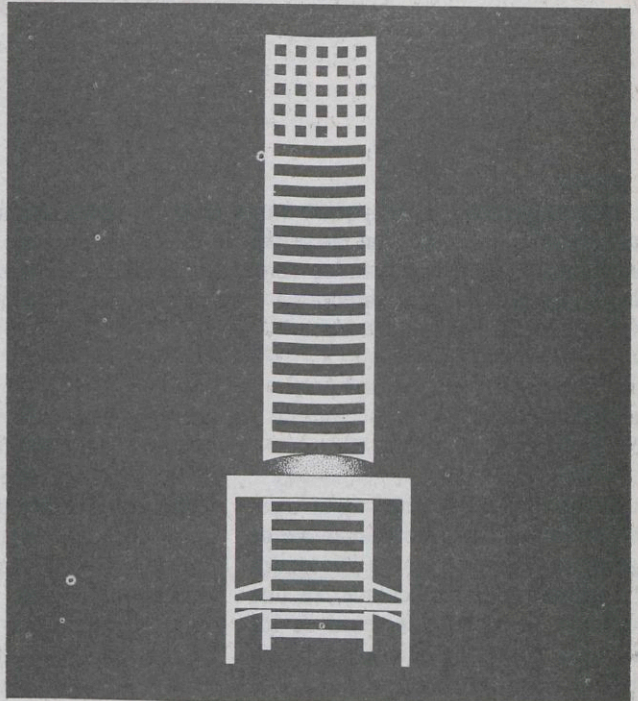
Sortosament, se n'ha anat l'hora de mites, de grans personalitats, a les quals hem de perdonar tot. El mite ha caigut, perquè era inconcient. I, com deia Machado, per molt que valgui un home, mai no tindrà tan valor com ésser home. I ja ho veiem que en resta, de l'home.

Carme Mínguez i Fusté

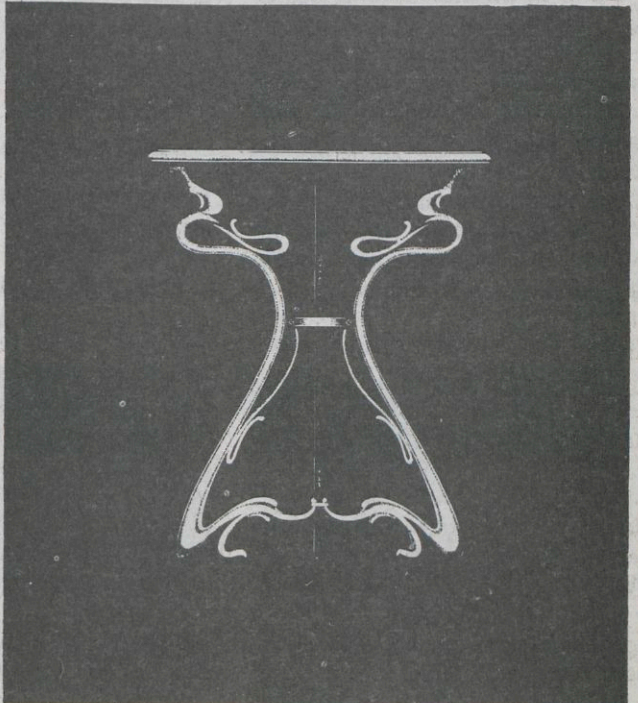
DOBLE EXPOSICIO COL·LECCIO

C.R. MACKINTOSH

LE CORBUSIER

RECORDS FIGUERES ABANS

OBJECTES RECOLLITS PER EN JOSEP M^o JOAN ROSA

canaleta

inauguració:

29 d'abril a les 19'30 hores
fins el 29 de maig del 77

lloc:

c/sant llàtzer, 60 figueres

Desde la derecha a la izquierda gente le gusta

Una muy activa participación van a tener los hombres nacidos o residentes en tierra ampurdanesas, en las próximas elecciones de junio. Nada menos que diecinueve nombres vinculados con el Empordà, figuran en las candidaturas electorales que han presentado los doce partidos que concurrirán a los comicios, en nuestra provincia.

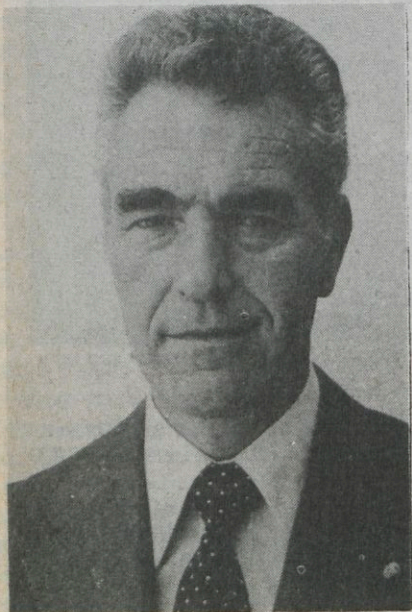
Innata inquietud de los ampurdaneses

A buen seguro que no hay otra comarca con tan elevado porcentaje de aspirantes al Congreso de Diputados o a Senadores, lo cual demuestra, una vez más, la innata inquietud de los ampurdaneses o de quienes, por residir en la zona, se imbuyen de este singular y personalísimo espíritu.

Desde la derecha hasta la izquierda, prácticamente en todas las coaliciones figura un nombre o dos, ampurdaneses. De ahí que esa variedad de tendencias ideológicas nos haya llamado la atención y motivase esta recopilación de datos.

Un hecho importante que hay que tener en cuenta es que son cuatro los hombres ampurdaneses que encabezan sendas listas, lo cual quiere decir

Joaquim Casadevall, de "Alianza Popular"

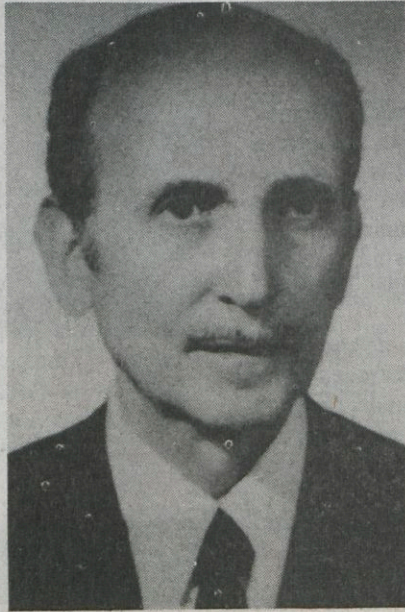

que forzosamente algunos de estos hombres saldrán elegidos. No vamos a pronosticar, que es arriesgado y prematuro, pero sí apostaríamos cualquier cosa que al menos un par de estos nombres que encabezan las candidaturas del PSUC, "Lliga de Catalunya", "Unión Centro Democrático" y "Front per la Unitat dels Treballadors", saldrán elegidos, ya que son partidos con personalidad, y el hecho de que un candidato figure en primer lugar de la candidatura, ya representa un cincuenta por ciento de posibilidades.

Pero dejémosnos de pronósticos y vayamos a la realidad.

Los que figuren en las listas

El partido comunista de Catalunya
Joaquim Crumols, de la "Unión Centro Democrático"

ya, el PSUC, ha incluido en sus listas nada menos que a dos candidatos ampurdaneses. Abre la relación, Carles Causa Mitjà, de 28 años, nacido en Figueres y que alterna su residencia entre la Ciudad Condal y la capital del Alt Empordà. El señor Causa es miembro del Comité Central de su Partido.

En tercer lugar del PSUC, viene otro hijo del Empordà. Es Francesc Pararols Mercader, de 59 años, que vino al mundo en Sant Jordi Desvalls, la población limítrofe del Empordà con el Gironès. El señor Pararols, que es perito industrial, reside actualmente en Girona.

Pasemos, ahora, al denominado "Grup Independent de Girona", aquel que formaran los abogados gerundenses Botanch-Coll, después de haber abandonado la coalición que formaron en Barcelona "Alianza Popular" y "Unió Catalana". En la candidatura de estos independientes, figura en tercer lugar el nombre de Frederic Cofan Argelès, de 52 años, contratista de obras que nació y vive en la capital alto-ampurdanesa.

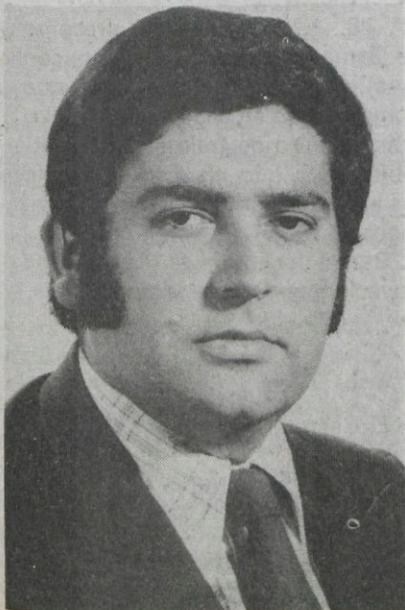
Montserrat Minobis, de "Unió Democràtica de Catalunya"

a izquierda, a nuestra sta la política

Capella, López
de Lerma

El "Pacte Democràtic per Catalunya", que integra a "Convergència Democràtica", "Esquerra Democràtica", "Front Nacional de Catalunya" y "Partit Socialista de Catalunya-Reagrupament", incluye en sus filas como diputado a Josep Maria Capella Riera, de 51 años, que nació en Girona, pero reside desde hace unos años en Figueres y ostenta el cargo, entre otros, de presidente del Consejo de Catalunya y Balears de Cáritas Españolas, siendo, por otro lado, muy conocido por sus actividades relacionadas con el teatro. También figura en la lista, detrás del señor Capella, Josep López de Lerma, de 26 años, profesor de E.G.B. en un colegio de Palamós y estudiante de Derecho. El señor López de Lerma, hijo de Sant Feliu de Guíxols y residente en dicha localidad, es corresponsal de prensa. Su seudónimo "Xavier de Lerma" aparece con asiduidad en las páginas de "El Noticiero Universal" y en 9 PAÍS. También utilizando otro seudónimo, Josep López de Lerma, del "Pacte Democràtic per Catalunya"

"O. de Lasso", escribe para "El Correo Catalán".

Esta coalición, con el nombre de "Democràcia i Catalunya", además en una terna para las elecciones del Senado, presenta a la señora Viuda de Pallach, Teresa Juvé, de 50 años, que nació en Figueres, residió en Barcelona y ahora en Esclanyà (Palafrugell), allí donde descansan los restos mortales de su marido y fundador del PSC -R.

sus filas a Esteve Ripoll Cornell, de profesión pastelero, el cual nació y reside en Castelló d'Empúries. Para la candidatura que presenta esta coalición conjuntamente ahora con el PSUC, está Pere Portabella Rafols, de 41 años, nacido en Figueres, pero que ahora por su profesión de director de cine reside en Barcelona.

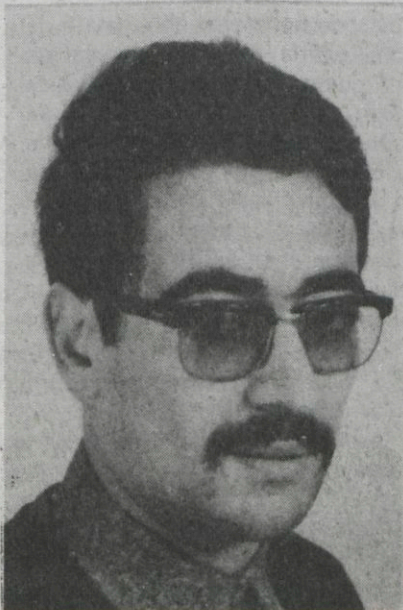
"Alianza Popular" incluye entre sus aspirantes a dos nombres del Empordà. En las listas de diputados, está

¿Quién es quién?: 19 nombres vinculados con el Empordà

Ripoll, Pozuelo, Minobis

La coalición PSC-PSOE (Socialista) ha incluido en el quinto puesto de

Esteve Ripoll, del PSC-PSOE

Lluís Joaquim Martín de Pozuelo Daumés, de 30 años, natural y vecino de La Jonquera y de profesión aboga-

(pasa a la pág. siguiente)

Carles Causa, del PSUC

(viene de la pág. anterior)

do. En el apartado de senadores está Joaquim Casadevall Guixeras, de 45 años, de Castelló d'Empúries y de profesión veterinario.

La "Unió Democràtica de Catalunya" que integra los partidos: "Unión del Centro" y "Democràcia Cristiana de Catalunya", presenta en su candidatura para el Congreso de Diputados a la señorita Montserrat Minobis Puntonet, de 29 años, figurense por los cuatro costados, locutora de radio en Barcelona actualmente y colaboradora de varias publicaciones, entre ellas 9 PAÍS.

Figueras Crumols

Dos ampurdaneses figuran en las listas de la "Lliga". En la de Diputados, la encabeza Josep Maria Figueras Bassols, actual secretario general del Partido. El señor Figueras tiene 47 años y nació en Colomés, en donde pasa largas temporadas alternando con Barcelona. Es abogado.

Como aspirante al Senado, presenta al notorio Francesc Llach Puig, de 70 años, nacido La Bisbal y que si bien reside en Barcelona pasa largas temporadas en su villa natal.

La "Unión Centro Democrático" también encabeza su candidatura para el Congreso con un ampurdanés. Se trata de Joan Gich Bech de Careda, de 51 años, nacido en Agullana, economista y que alterna su residencia entre Madrid y Girona. También figura Ana Mª Oriol, de Figueres, inspectora de E.G.B.

En quinto lugar, esta coalición incluye al hotelero figuerense Lluís Durán Camps, de 64 años, nacido y residiendo en la capital del Alt Empordà. Y aún hay un tercer hombre, éste para el Senado. Es Joaquim Crumols Torallas, de 63 años, también nacido y vecino de Figueres y de profesión comerciante.

Martí, Tubau

Y para cerrar esta larga enumeración de ampurdaneses convertidos en políticos, tenemos que en el "Front per la Unitat del Treball" hay también

Cuatro de ellos encabezan las candidaturas para el Congreso de Diputados

dos nombres, con la particularidad que ocupan los puestos primero y segundo de la lista para diputados. Son Martí Causa Calvet, de 33 años, ingeniero y nacido en Palau Sa-verdera, que va en primer lugar, y Francesc Tubau Subirà, de 25 años, estudiante, que si bien nació en Barcelona, reside

actualmente en l'Escala.

Estos son, repetimos, los ampurdaneses que figuran en las listas electorales para nuestra provincia. Veremos cuántos de ellos saldrán elegidos el 15 de junio.

J. Sureda Prat

Juzgado de 1.ª Instancia Barcelona Edicto

En virtud de lo dispuesto por el Ilmo. Sr. Don Jaime Amigó de Bonet, Magistrado, Juez de 1.ª Instancia n.º 6 de esta ciudad, en los autos n.º 281/77 (HM), de declaración de herederos abintestato de Doña María Novell Picó, nacida en Figueras (Gerona), el día 20 de marzo de 1914, hija de Luís y de María, soltera, sus labores, y vecina de Barcelona, donde falleció el día 24 de febrero de 1969, mediante el presente y a los efectos de los dispuesto en el art.º 984 de la Ley de Enjuiciamiento Civil, se enuncia la muerte sin testar de dicha causante

y se hace saber que reclaman su herencia el pariente, digo, su hermano Don Enrique Novell Picó, mayor de edad, casado, administrativo, vecino de ésta, calle Denia, n.º 18, 1.º. Mediante el presente se llama a los que se crean con igual o mejor derecho, para que comparezcan en el Juzgado a reclamarlo dentro de treinta días; apercibiéndoles que en caso contrario les parará el perjuicio a que hubiere lugar.

Barcelona, a tres de mayo de mil novecientos setenta y siete.

El Secretario

fdo.: J. R. de la Rubia

6x9

Por By Sens

INTERRUPCIÓN PARA "EL GORDO Y EL FLACO"

Nada, que uno estaba escribiendo digamos que semi-tranquilamente, cuando va y los niños ante la tele lanzan su aviso:

—Papà; que en fan una del "Gordo y el Flaco"

Normalmente, vienen avisos de este tipo. Y uno, para no perder ritmo, deja pasar bastantes. Porque también con la tele el tiempo hay que ganarlo. Lo peor es cuando hemos interrumpido un trabajo ante aquella y, al final, tener conciencia de que el tiempo se ha perdido, que la imagen —con su siempre potente "garra"— en realidad no nos ha dado nada para la interna vicencia.

Pero por Laurel y Hardy quiebro la línea. Pasan un filme de 1937, de cuando también ellos debían pasar por el obligado tema del Oeste. Es grato. Lo es mucho más porque, al principio, hasta me parece que no lo había visionado. Después, con el detalle del dedo mayor que funciona como un mechero, lo recuerdo. Stan Laurel y Oliver Hardy están ya muy bien en 1937. Es la madurez. Con-

trasta con aquellos cortos de sus inicios. ¡Qué gracia tiene la danza que interpretan ante el Saloon! Plantean una situación como para que adivinemos lo que va a pasar y no engañan: efectivamente, pasa. La autosuficiencia de Hardy, su "primero, yo" su postura —simplemente postura— de poder, tienen —como en todo— su contrapunto en Laurel, que es la sumisión, la zona débil y, sin embargo, el que en realidad resuelve las cosas en un momento dado. Un punto de humor categórico: ese espacio de sus filmes cuando se enfadan entre ellos, olvidando por un rato el objetivo común que persiguen.

He vuelto al trabajo. Tranquilo. Como debe de ser. He pensado que ha sido una buena interrupción. He pensado que es bueno que los niños le llamen a uno cuando pasan una del "Gordo y el Flaco"

* * *

SE EDITA "FIGUERES ANECDÒTICA SEGLE XX"

A Pere Teixidor Elías le han dado la alegría: se edita —ha entrado ya en imprenta— su "Figueres anecdòtica, segle XX". El escritor andaba ya preocupado en estos últimos meses porque las promesas no se cumplían. En verano, hasta se dejó el bigote.

—No me'l treurè fins que no surti el llibre —me dijo.

A lo mejor ahora ya se ha acostumbrado y lo deja como está. Al parecer el Ayuntamiento aporta unas trescientas mil pesetas para la edición. Para echar el resto están su hijo, Aurelio, y su yerno que, desde Gràfiques Pujol, lo imprime. A uno le gustaría una edición popular, como su contenido, pero de momento va a ser al revés, casi de lujo. Una obra considerable: más de seiscientas páginas de texto y ciento sesenta "ninots", como dice Teixidor, que los ha hecho. Constará la edición de quinientos ejemplares solamente —algunos impacientes lo están encargando ya en las librerías— y valdrá no menos de mil pesetas. Teixidor no quiere cobrar ni cinco céntimos por su trabajo, porque se lo toma como una ofrenda que hace a su ciudad. Es más: aprovechará su aparición —se calcula que para finales de junio— para dar una conferencia y entregar su obra íntegra, incluso la inédita, mecanografiada en veinticinco volúmenes de seiscientos folios cada uno, a la Biblioteca Popular "Carles Fages de Climent". Recordemos que "Figueres anecdòtica" tiene tres partes: "La ciutat", "La premsa, els costums i els fets destacats" y "La biografia dels nostres homes".

—Ja que no puc deixar bens materials, almenys deixaré els espirituals, no et sembla...?

Xino - Xano - Express

En la boîte "Charly" a veces se enrollan. Y como que a pesar de los cacos allí les sobra música, el otro día decidieron hacerlo de verdad, en directo, contando con dos intérpretes que podían hacerlo: Josep Mª Surrell y Tony Gadea. La sesión, en tarde —dedicada a la juventud— y noche —dedicada a la juventud ya más madura— fue gratuita, que es lo que debe ser en estos casos. El hecho se tituló "Enrollada i exhibició musical" y fue como una muestra de potencia: Surrell pasaba del piano al Hamond, y de éste a dos sintetizadores. Gadea le acompañaba desde la percusión, con espacios de improvisación delirante, como diría Don Salvador. Fue, paso a paso, hasta un andar de casi ocho horas en total, una visión de hoy hacia la música escrita hace años. Pero de vez en cuando "salía" de to-

do: pasaban las cuatro estaciones de Vivaldi y, a lo mejor, volvían otra vez al verano con "Els Segadors" o la euforia se desviaba hacia el himno del "Barça". Y es lógico que el personal, ante el derroche, lo pasara "dimoni" como dicen a veces los niños.

B.

En Directo

Nuestra televisión le tiene mucho respeto al directo en sus programas. En ocasiones el miedo queda justificado; en otras, menos. Hay espacios inocentes que pierden su escaso encanto cuando descubrimos que son productos enlatados.

"Gente" es uno de ellos. Nadie nos dice que se emite en diferido aunque producido en el mismo día —pero así es.

Profesionales como Julio-César Fernández, Escolástico Medina (Tico) y la ya un poco sofisticada Isabel

Tenaille, podrían llevar a cabo, creemos, el programa en directo. Pero no. Aunque lo parezca por aquello del aperitivo a los entrevistados y un diálogo situado en "aquel momento". Y todo marcha bien hasta que salta aquello que nos abre los ojos.

Fechas atrás estaba en el estudio el actor —duro— cantante Eddie Constantine. La conversación se desarrollaba en francés, que a Isabel se le da muy bien. El reloj señalaría pronto las tres. La Tenaille comenta:

—Bien, vamos a dejarte pues sabemos que te esperan en el plató para seguir rodando.

—Sí, debo estar allí a la una.

La respuesta quedó sin traducción y se despidió el programa.

Mejor sería no disimular y decir las cosas sin tapujos. Y mucho mejor aún dar "Gente" en directo.

J.

Adquireixi el seu televisor

Philips
en blanc
i negre
o en color

establiments

Albert

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

Entre bastidores

“El Nostre Poble”

El dissapte 7, l'agrupació teatral “Llevant”, de Llançà, representà en aquesta vila l'obra de Thornton Wilder, “El Nostre Poble”.

L'autor va néixer a Madison (Wisconsi) l'any 1897. Va iniciar la seva carrera com a escriptor amb narracions, i va guanyar el premi Pulitzer l'any 1928 i el 1942. Com a dramaturg, va començar a escriure petites escenes que va aplegar en “Peces de 3 minuts”.

En “El Nostre Poble”, com a la resta del seu teatre, tracta al tema humà, veint-nos tal com som: sense màscara. Es el joc dramàtic de l'home als ulls de Déu, el qual, és representat per un “director”, o en aquest cas per un apuntador, que ens descriu l'esquemàtica decoració que, com els objectes que simulen fer servir els actors, ha de ser imaginada per l'espectador. A més, l'apuntador munta les escenes, crida i despedeix als personatges i serveixa de nexa entre l'escenari i el pati de butaques, amb la qual cosa, l'espectador s'incorpora de ple a l'acció. Aquesta es divideix en tres actes titulats respectivament: La vida diària, Amor i Matrimoni i la mort, en el qual l'apuntador ens declara el sentit de l'obra: els morts esperen una cosa gran i important que pressenteix que arribarà: l'eternitat.

Abans de parlar de la versió que es representà a Llançà, hem de dir que no ens sembla gaire adequada l'elecció d'aquesta obra. La setmana passada deia, en parlar de Joan Oliver, com n'és d'incertat representar el seu teatre, tant pels temes de què tracta, com per la personalitat de l'autor. Es per això que “El Nostre Poble” és una obra que, si bé quan fou estrenada va aconseguir en gran èxit, tant pel fons com per la forma en què va ser escrita, ara, després de 35 anys, no té aquí cap relació amb el nostre poble.

Del muntatge del grup “Llevant”, hem de mencionar primerament la perfecta traducció al català que va realitzar en Salvatella. Quant a l'escenografia, si bé corresponia perfectament al sentit de l'obra, no semblava del tot original, doncs recordava la versió que va fer, en castellà, una agrupació figuerenca l'any 56. Aquesta escenografia, va ser complementada per una excel·lent il·luminació, a càrrec de Gerard Sánchez i Josep i Vicenç Serradell, que va ajudar a definir els espais i intensitats de l'escena.

Hem dit que Josep Mª Salvatella, va fer una bona traducció, i també hem de dir que va dirigir bé, però no va treure partit del seu llarg i important paper d'apuntador. Sempre hem estat en contra dels directors-actors, i una vegada més, se'ns ha confirmat la teoria. Quant a la resta d'interprets, n'hi van haver de tots els nivells, si bé en general les actrius van estar per sobre dels actors. Destacarem, a Fàtima de la Peña, en la senyora Gibbs, per la seva qualitat interpretativa; Feli Amo que va matitzar molt bé el paper d'Emília; i a Narcís Rispau que encarnà dignament el senyor Webb.

Samsó Oliver

Racó jove

El recital de Lluís Llach, constituí un sorollós èxit

El proppassat divendres tingué lloc, a la nostra ciutat, un gran esdeveniment musical, que dugué a terme la colla de membres del TRUC figuerenc. La importàcia d'un cantant, com és en Lluís Llach, no cal que la tractem en aquest espai (realitzat amb premura de temps), ja que ho farem la propera setmana, publicant una entrevista amb ell, així com altres impressions del recital.

Ambient extraordinari

A dos quarts de nou del vespre, s'obriren les portes del cinema "El Jardí", per tal de donar pas al miler de persones que esperaven aglutinades al recinte d'accés al local. L'entrada fou multitudinària, la qual cosa provocà el trencament de vidres de les portes, que obligà a tancar-les, a fi i efecte de poder posar ordre els membres dels servei de l'"idem"...

Després, la sala s'anà omplint; i fins a les deu i deu en què no aparegué en Llach a l'escenari, el públic feu ambient i sol·licità amb aplaudiments l'aparició del cantant.

Moments emocionants

Com hem dit, una mica després de les deu aparegué en Llach, acompanyat de la Laura Aymerich a la guitarra, Rabi a la flauta, Gabriel Rosales que l'acompanyava amb la guitarra acústica i amb Albert Moraleta al contrabaix. Una darrera l'altra, s'anaren interpretant cançons, tant des de l'escenari com des del públic, el qual anava corejant i acompanyant les peces.

Potser el moment més emocionant de la nit fou amb la interpretació de "L'estaca". En Lluís Llach, des de l'escenari i prop de dues mil persones, agafades de les mans, dretes i cantant l'"estribillo", "Si estirem tots...!", mentre voleiaven prop de vint senyeres.

També amb "Campanades a morts" es visqué un instant d'emoció forta. Es va fer un gran silenci a la sala, mentre llumins, espelmes i encenadors (malgrat d'haver pregat els organitzadors que no s'encenguessin espelmes) il·luminaven l'ambient...

Totes les interpretacions foren acoïllides amb grans aplaudiments; i així els seus temes més coneguts, com "L'estaca", "La gallineta", "Damunt d'una terra", etc. varen ésser acompanyats de les seves darreres creacions: "Viatge a Itaca", "Vinyes verdes vora el mar", "Campanades a morts"...

Els pares d'en Llach també hi eren

Entre el públic, majoritàriament jove, vàrem poder veure els pares d'en Llach, tot compartint l'opinió de la gent i seguint el seu fill.

En fi, tal com indicàvem abans, la premura de temps fa que deixem per a la propera setmana l'entrevista amb ell. Fins a llavors, doncs.

Josep Maria Ortega

Continua el Festival Internacional de Titelles

Continua el Festival Internacional de Titelles: el dia 21, a les 22,30 sessió extraordinària dedicada als adults, pel grup italià L'ESCATOLA. El dia 22, a les 17,30 el grup TXONTXONGUILLO del País Vasc. Les dues sessions, al Patronat de Figueres, amb entrada de franc.

Per la festa dels Aiguamolls, s'anuncia una cercavila monstre. Hi haurà l'actuació del grup "La Buballa" (abans dits "La Bubota") i també sessions de teatre.

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9 PAIS

Trimestral

Semestral

Anual

Nom

Adreça

Telèfon

Població

Forma de pagament

Presentació factura

3 mesos 250 ptes.

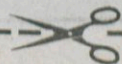
Gir postal

6 mesos 500 "

Taló bancari

12 mesos 1.000 "

Data i signatura

Abans d'abans - d'ahir

A en Josep Maria Joan, li escurçarem el nom, tot evocant el gust actual per les sigles i àdhuc les tres lletres sagrades que solíem escriure dalt de tot de les cartes a la promesa, quan els cotxes duïen gasogen i els escolars pantalons de golf. Li direm simplement JMJ.

JMJ doncs, ha organitzat un muntatge visual a la sala Canaleta, que durarà tot el mes de maig. Es tracta d'una sessió contínua de diapositives urbanes de Figueres (50 postals de començament de segle) contrapuntejades amb anuncis dels comerciants de Figueres de l'any 1877. És una experiència fetitxista plena de mites i de patriotisme local.

En aquest aplec de diapositives, arranjat amb mà sàvia i crítica, una punta de frivolitat i d'humor elegant dona sabor a una fluïdesa sentimental; una línia malenconiosa les travessa, un pensament net hi brilla ardidament. Cal sentir inclinació per l'autèntica Figueres comercial i menestral, cal apreciar la fesomia, la personalitat, la gràcia d'una vila plena d'arbres i de sentit arquitectònic que el temps ens ha furtat, per fruit del muntatge visual que JMJ en presenta a la sala d'en Canaleta. El sentit profund de la col·lecció de diapositives, no podrà ésser copsat pels propugandors d'una Figueres falsament moderna, "diferent", de classe; l'òptica dels quals ha determinat fatalment la lamentable destrossa arbòria, el sistemàtic anorreament vegetal i urbanístic que d'ençà de 1939 ha anat colpint la capital de l'Alt Empordà. L'eliminació completa, dels arbres elegants i ombrívols que hi havia a la Plaça Triangular, el sinistre règim dreter, camús, uniformador dels paviments de les places, de la Rambla i dels carrers nostrats, tot un reguitzell d'atzagaiades perpetrades darrerament a la babalà, en són una mostra ben galdosa i eloqüent.

—Com el pati d'en Carall, on tot s'hi fa menys ball.

—Estem fomuts...

—Ben fomuts, si les burres no fan rucs.

—Tot això m'amoïna.

—Dels acabats en ina, el millor és la gallina.

—Quan ha de ploure, totes les mosques es posen cap per avall.

—Quins maldecaps!

—Portar una castanya a la butxaca, cura el mal de cap i les morenes.

—Tanmateix!... però no fa senyor ensenyar la ceba.

—Pensa que al músic vell li queda sempre el compàs.

—Apa, girem full!, que l'epistola no és d'avui.

—Ja t'entec, ja.

—No hi ha cosa tan tortuosa, com la carretera de Tossa.

—Però els de Puigcerdà diuen "pêtre" al capellà.

—Els diners del capellans, cantant vénen i cantant se'n van.

—Ja t'entec, ja. No cal parlar-ne més, si vols.

—Ni casa cantonera, ni dona balconera...

—Sí... però no és tot u, portar banyes o fer-les dur.

—Les coses s'han embolicat de mala manera: no sé pas com ens en sortirem.

Veure-hi clar, tornar intel·ligible allò que ens semblava confús; l'autor del muntatge tracta d'aconseguir tot això visualment i d'establir una dialèctica amb l'espectador. Lleialtat és la divisa que JMJ porta en el seu blàsó tronat.

—Ai mare! Aquestes postals són de l'any de la picor, que tothom gratava.

—Filla predilecta: temps passat, temps envejat.

—I doncs, ¿què s'ha de fer?

—Vendre la casa i anar a lloguer.

—Ai mare! Déu em doni ric marit, encara que sigui petit.

—Te'n faran les criatures, de verdes i de madures.

—Quan cou, cura; quan pica, madura...

—Ai mare, ai mareta! Jo no sé que tinc!

—Mira nena: menja bé i caga fort i no temis la mort.

—Ja n'ets de basta, mamà!

A través de les preocupacions professionals, JMJ manté el desig i la necessitat d'expressar-se. La seva llançadora, teixeix per a l'esdevenidor, tot pensant, esfereït, que les nicieses no són tan redimibles com sembla. Ell mateix ha de transformar, en contacte amb la realitat, moltes de les seves opinions sobre les coses. El sentimen-

AYUNTAMIENTO de CABANES (Girona)

CONCURSO PUBLICO para adjudicación de las obras de ampliación de la red de saneamiento interior de la población, cuyo presupuesto asciende a 2.568.100 ptas.

Puede concurrir al mismo cualquier empresa constructora, admitiéndose ofertas, en pliego cerrado, hasta las 21 horas del próximo día 20 de mayo.

La apertura de pliegos tendrá lugar al siguiente día 21, a las doce de la mañana.

Cabanes, 2 de mayo de 1977

El Alcalde,

Firmado: Joaquín Olivés

tal ha d'aprendre a costa seva, ia valor del mètode tan racional que ha escollit. Una gran part de l'obra de JMJ expressa aquesta experiència personal: la dificultat d'adaptar la nostra lògica a la vida.

- Salta borni, que hi ha un rec...
- Nyèbit!. No tens sentiments elevats. Estiracordetes! Escaguitxat moral! Quina mala llet!
- Sóc com la vaca de la Margarida, que fa la llet aigualida.
- Ecs!
- Què t'empatolles? No se sap si és gros el nap, fins que ha tret el cap.
- Tens bastant de terra, encara que no en tens tanta com el teu germà.
- Coquí! Gasiu!

Ell crea i renova el gènere de la "sessió familiar de projecció de diapositives", amb una documentació minuciosa, seleccionada i contrastada de Figueres tal com era abans de la xocolatada feixista, enllumenada mitjançant uns deliciosos fanals que ara ens escamotegen. La seva recerca és una agosarada aproximació a la veritat. Obra d'art i, ensems, mitjà d'expressió.

En una altra dimensió, s'ha de dir també que el concepte poètic de la fugida del temps condiciona la seva tasca. L'autor infereix aquí la noció d'una certa pietat burleta i, per la justícia, per la necessitat d'harmonia, es refugia en l'ordre, guiat per la seva raó, plena tanmateix, de respecte i de civilitat. Potser la mentalitat britànica, la seva contenció, el seu humor i una mica del seu confort corresponen a les afeccions de JMJ.

- És clar... l'olla i la dona, reposada.
- Dona i sardina, com més petita més fina.
- Bé, bé... anem a pams: si no plou per Sant Jordi, tururut a l'ordi.
- Tallar les ungles el dilluns, escurça la vista.
- Els gats rai!
- Què passa!
- Els gats no es veuen als miralls.
- Ja veus... bo i sa, i ha fet un pet com un aglà.
- Sembles fet de nyigui-nyogui. Si vols salut tenir, no et deixis decandir.
- El meu fill festejarà amb la filla del metge.
- Llimona i all, metges al carall...
- Ha fet de vós l'instrument de la seva venjança.
- Em fa por.
- Jo també.
- Arribarem massa tard.

En ell hi cohabitaven dos conflictes simultanis: el de la necessitat de llibertat i de vida intel·ligent de l'home individual (no pas unidimensional), i la lluita dins el seu cor entre l'amor i l'ofici (o la vocació). Per aital raó també, aquestes projeccions d'una vila estimada són eròtiques. L'obra de JMJ té sempre personatges ben educats, personatges d'interior burgès, i les dones són llur ornament més delicat. La seva moral complicada, es complau en les adolescents, belles com un esquema d'anatomia, o bé en les dones-infants que, igualment com Figueres-infant, travessen la vida en un somriure. JMJ camina seguint les emprentes d'aquestes aparicions mofetes i gra-

cioses; encarna en elles les forces misterioses i acollidores, esparses en l'univers dels botiguers figuerencs de començament de segle.

L'orquestració poderosa del muntatge visual que ara comentem, per la seva discreció, per la seva tendresa aparentment innocent i per tot el seu encís diluït en la simplicitat commovedora i groguenca de les velles postals de la vila, és com la veneració rítmica d'un rostre femení.

- ¿Música li fas? No t'hi casaràs.
- Tastaolletes! Cul de got!
- No m'ho havies dit, que estaves leri-leri.
- Aquests records no fan sinó augmentar el meu dolor.

¿Sois aficionados a la moda? ¿Deseais vestir con gusto y elegancia? ¿Quereis gastar poco y equiparos como un gran señor? ¿Buscáis trajes buenos, bonitos y baratos?—Pues no hagais caso de los pomposos anuncios de Bazares y otros establecimientos, que no tienen mas recomendacion que el bombo de sus prospectos, y dirigios al

SASTRE

D. Eduardo Pujolá,

CALLE DE GERONA,

NÚM. 1.º, PISO PRINCIPAL,

quien os proporcionará los mejores tejidos de los principales depósitos de España y del extranjero, sin exigir ninguna prima, y os vestirá, casi de balde, con arreglo al último figurín.

- Home!
- Corbata torta busca xicota.
- ¿Donzella?
- Donzella! Ah! Ah! Això diu ella...
- Para la taula Ciseta, que el marit porta ganeta.
- Ànsia Manela!
- No modificaré pas la meva conducta.
- Ric, ric, com el grill...
- Ets un tarit-tarot. Com más rics, més guits. Que no ho saps veure?
- Ral a ral, fa el menestral son cabal.
- L'ambició...
- Apa! Continua!
- L'ambició... l'ambició... va matar a Napoleó!
- En saps un niu. En saps qui-sap-lo...
- Jo, com l'Ambrós: curt de cames i llarg de cos.
- No ets fas valer, perquè ets massa modest.
- Un got de vi negre amb polls vius, cura el fel sobreeixit...
- El millor amic, un duro.
- Fot-li, que és de Reus!
- Altrament: qui no treballa no menja, ni fa bonic el diumenge.
- Es formosa, és falaguera i està per

merèixer...

- Molts promesos ha tingut... Tururut!
- Torrat! Pengim-penjam! Rara avis! Ou sense sal!

La vida quotidiana de "Figueres-dona-infant", hi és analitzada de dos punts de vista diferents: del punt de vista de la mentalitat del botiguer (textes literaris de publicitat, feta pels figuerencs l'any 1877), i, finalment, des del gust estètic i urbanístic de la gent nostrada (diapositives urbanes, façanes de botigues que *el progrés* ha fet desaparèixer). Es com si, morta ja aquella Figueres encisadora d'abans, el seu vidu ens contés la història del matrimoni i les vicissituds del seu amor. La protagonista veritable del muntatge de JMJ, la seva figura més perfecta és, doncs, Figueres. Una plaent ciutat, d'una bellesa urbanitzada i correcta, la glòria de la qual no hem arribat a conèixer fins després de la seva agonia silenciosa.

Il·lusions que semblen d'infant, s'esfumen lentament. La mort mateixa hi és endolcida per un fervor una mica deliquescents, però delicat i suggestiu. Es, potser, el triomf de l'esperit

del text dels anuncis, damunt els camins assassins que menen a la destrucció d'un paisatge i d'unes estructures ciutadanes.

Malgrat la seva aparent frivolitat, aquest muntatge planteja una sèrie de problemes importants, d'ordre crític, psicològic, estètic i sociològic. En el fons, havent-lo vist, cal que ens fem aquesta pregunta:

-Qui ha canviat, qui ha traït la ciutat? ¿Figueres?, ¿Els figuerencs?...

La vila que ens ha deixat la llarga postguerra civil, no té cap besllum de gràcia, cap espurna d'esperit. Són pàgines que per uns camins inesperats, donen una esgarripança a la nostra consciència ciutadana.

- Bona l'hem feta, Jeroni!
- Calla, que se m'arronsa el llombri-gol...
- Quina colla de mecs!
- Farem la fi d'en caga-elàstics!
- Oi, oi... per fas o per nefas.
- ¿Què hem de fer?
- ¿Què hem de dir?
- (Tothom, plegats, ben fort):
- S'ha acabat el broquil!

Narcís Pijoan

se complace en participar
a sus clientes y amigos
la próxima apertura de su nuevo local en

San Lázaro, 55 - 18 de Julio, 12

Tel. 50 15 29 FIGUERAS

TF-1

PELÍCULAS

- 18 **Miércoles** 20.30.- Le commissaire moulain (P)
- 19 **Jueves** 14.50.- La figure de proue (D)
- 20 **Viernes** 20.30.- Le Barbier de Séville (M)
- 21 **Sábado** 21.30.- Peyton Place (S)
- 22 **Domingo** 20.30.- Les tontons flingueurs
- 23 **Lunes** 20.30.- Point limite zéro (A)
- 24 **Martes** 20.30.- Histoire de l'aviation (DC)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 18 **Miércoles** 13.35.- Les visiteurs du mercredi (V)
- 19 **Jueves** 20.30.- La ligne de démarcation (S)
- 20 **Viernes** 23.05.- Allons au cinéma
- 21 **Sábado** 20.30.- Numero un (M)
- 22 **Domingo** 17.30.- Harvey
- 23 **Lunes** 13.50.- Restez donc avec nous (V)
- 24 **Martes** 13.45.- Van der Valk (S)

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (CO) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policíaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

A-2

PELÍCULAS

- 18 **Miércoles** 21.45.- Capitaines et Rois (SD)
- 19 **Jueves** 20.30.- Elle boit pas, elle fume pas, elle drague pas... (CD)
- 20 **Viernes** 22.50.- La femme sur la lune (CF)
- 21 **Sábado** 20.30.- Monsieur Zéro (D)
- 22 **Domingo** 21.40.- Angoisses (S)
- 23 **Lunes** 15.05.- Arsène Lupin (S)
- 24 **Martes** 20.35.- L'Affaire Sloane

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 18 **Miércoles** 22.40.- Jazz (Alvin Alcorn) (M)
- 19 **Jueves** 21.50.- 100.000 Images (D)
- 20 **Viernes** 20.30.- Allez, "La Rafale" (C)
- 21 **Sábado** 14.10.- Les jeux du stade (DP)
- 22 **Domingo** 20.30.- Musique and Music (M)
- 23 **Lunes** 20.30.- La Tête et les jambes (CO)
- 24 **Martes** 15.05.- Département S (S)

FR-3

PELÍCULAS

- 18 **Miércoles** 20.30.- L'oeil de l'autre (D)
- 19 **Jueves** 20.30.- Le Voyage (D)
- 20 **Viernes** 19.00.- Bonsoir, Chef (SP)
- 21 **Sábado** 14.05.- Gemini man (SA)
- 22 **Domingo** 22.20.- Partir
- 23 **Lunes** 20.30.- Le rideau déchiré
- 24 **Martes** 20.30.- Les Tartares (A)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 18 **Miércoles** 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)
- 19 **Jueves** 19.05.- La vie qui nous entoure (DC)
- 20 **Viernes** 20.30.- La retraite (coloquio)
- 21 **Sábado** 20.30.- Festival de Cannes (V)
- 22 **Domingo** 21.30.- Festival de Cannes (V)
- 23 **Lunes** 19.40.- Tribune libre (coloquio)
- 24 **Martes** 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

Programes del circuit català de

- 18 **Dimecres** 14.00.- Miramar (Informatiu)
- 17.00.- Català amb nosaltres i Temps de cançons (M)
- 19 **Dijous** 14.00.- Miramar (Informatiu)
- 17.00.- Tot art i Barcelona RTVE
- 20 **Divendres** 14.00.- Miramar (Informatiu)
- 21 **Dissabte** 13.30.- Terra d'escudella
- 14.00.- Miramar
- 22 **Diumenge** 16.00.- Repetició programa del dissabte
- 23 **Dilluns** 13.30.- Miramar esportiu (DP)
- 14.00.- Miramar (Informatiu)
- 17.00.- Taller de comèdies i Mirador
- 24 **Dimarts** 14.00.- Miramar (Informatiu)
- 17.00.- Giravolt

A partir de les 23.30 hores, de dilluns a divendres i per la segona cadena, hom repeteix el programa de la tarda.

INTERFERÈNCIES

F. Garrido Pallardó

Les CARTAS DE AJUSTE i PÀGINA MUSICAL DE CIERRE són els únics espais televisius que ens ofereixen música de debó. Trist i poc respectuosos per als mestres.

* * *

No obstant, cultura ve de cultiu. Però si ningú no ens conrea mai no en sortirem de la garriga espiritual on creix, de vegades. Una surera.

* * *

És clar que ens agraden LOS HOMBRES DE HARRELSON. Molts de defectes tenen els americans, mes cal reconèixer que mai no arriben a LAS VIUDAS.

NOVA GENT ens oferí dimecres un grup folklòric que ens parlava d'orinals. Nosaltres hem estat a Menorca i sempre ens hem servit d'estres més moderns i més higiènics, just per a la salvaguarda de l'ambient.

HOMBRE RICO HOMBRE POBRE ens desenvolupa dues històries a glopades. Ara bé. Enpasseu-vos un got de cervesa i un altre de conyac tres o quatre vegades i ja m'ho direu.

* * *

MI NO COMPRENDER és, segons ens diuen, un anàlisi dels principals problemes econòmics, socials i polítics del país. En veritat discrepem del principalisme, però ja ens hem referit a la surera.

* * *

Si Marivi Romero ens parla de braus, bé podria l'Heras Lobato parlar-nos de roba interior femenina.

* * *

Amb EL EBRO vàrem arribar al delta en sembla que el traspals capfica anguiles i esparrallons. Que us hi jugueu que a Barcelona s'hauran de fotre de set homes, dones i canalla?

Fútbol**2-0: Victoria figuerense sobre el La Cava, pero con bastantes apuros.****El empate a cero se mantuvo hasta el minuto 72****ARBITRO**

Sr. Piñeirua, regular en su cometido. Los dos conjuntos no le pusieron complicaciones. Por tocar el balón con las manos enseñó tarjeta amarilla al central Cortada.

ALINEACIONES

FIGUERES: Gabi; Brugués, Cortada, Torrens; Bartolomé, Cros; Vilarrodá, Vilar, Fernandez, Cabrera y Echegoyen. A los 18 ms. de la segunda parte, Carbonell y Salazar, al alimón, saltaron al terreno de juego reemplazando a Cros y Cabrera.

LA CAVA: Juanito; Verdiel, Navarro, Acosta; Campos, Salaet; Francis, Matamoros, Martínez, Tarazona y Prats.

GOLES

En los primeros tres cuartos de hora, no se marcó ninguno. A los 72 ms. llegó el primero de la tarde, cuando Vilarrodá lanzó un penalty. Lo tiró por bajo sin demasiada fuerza y colocado al ángulo derecho. Al m. 76 Fernández logró el 2-0 definitivo rematando una buena jugada de Salazar.

COMENTARIO E INCIDENCIAS

Tarde gris con regular entrada en el feudo local. En la segunda parte llovió con bastante insistencia, dejando algo resbaladizo el césped. Se lanzaron veintitrés saques de esquina contra La Cava y otros dos contra el equipo figuerense. En cada conjunto se alineó un jugador que a lo largo del campeonato, han sido los máximos goleadores. Echegoyen con 18 tantos y Tarazona con 16. En esta ocasión, no lograron aumentar su cuenta ninguno de los dos.

ASI VIMOS A LOS DOS EQUIPOS

El Figueres buscó con ahinco el gol del triunfo desde los primeros compases del encuentro, pero aunque su do-

minio fue insistente e incluso abrumador en algunas fases del partido, no lograba transformar esta territorial superioridad en algo positivo. Faltaba cierto acierto y puntería en los remates y también algo más de rapidez en sus acciones atacantes, ya en muchas veces se malograron buenas oportunidades por dicho motivo. Al ir pasando el tiempo y no conseguir el anhelado gol, se acusaba cierto nerviosismo lo que repercutía en contra del conjunto. Una vez roto el inicial empate, pronto llegó el segundo tanto que era el de la tranquilidad. A buen seguro que, si los figuerenses hubieran marcado en el primer período, todo habría salido mejor.

El equipo de La Cava se presentó en nuestra ciudad con algunas bajas y con tan sólo doce jugadores. Clasificado en una zona tranquila de la clasificación, salió dispuesto a poner difíciles las cosas al cuadro de casa y lo consiguió plenamente. Resultó un adversario incómodo y aunque apenas prodigó el contragolpe, demostró cierto peligro en alguna jugada suelta.

DESTACADOS

A la hora de buscar a los jugadores que más se distinguieron durante los noventa minutos de juego, empezaremos por decir que, en el bando local, nos satisfizo el partido de Brugués, al igual que Bartolomé, que además de cumplir en las tareas defensivas se lanzaron adelante en innumerables ocasiones. Vilarrodá, como siempre, tuvo destellos de su clase, pero no tuvo fortuna en sus chuts contra el marco de los visitantes. Fernández, una vez más, hizo un gran derroche de facultades físicas batiéndose como un principiante.

En el equipo forastero, destacó por encima de todo, el buen marcaje y colocación de sus hombres en su empeño por mantener el empate. Juanito, el meta, también destacó, a pesar de ser un veterano en esta categoría, pues no olvidemos que ya rebasó la cuarentena. Pero en general, todos estuvieron a un nivel bastante igualado.

Joaquín Balletero

¿Vilarrodá al Barcelona?**Será sometido a prueba**

Para nadie es un secreto que, el habilidoso jugador figuerense Pedro Vilarrodá, es pieza codiciada por algún equipo de superior categoría. En lo que va de temporada, raro es el partido que no sea "observado" por diferentes técnicos. Incluso en el feudo local, también se han dado cita en varias ocasiones, aunque en menor grado que en los desplazamientos.

Pues bien, al parecer, el once azulgrana también está interesado en la adquisición del exterior unionista y, como todo el mundo sabe, las relaciones entre los dos clubs son excelentes, por lo que nada nos extrañaría si finalmente fuera el Barcelona quien se llevara el gato al agua.

Oficiosamente, se nos comunicó que seguramente en la presente semana, Vilarrodá efectuaría unas pruebas en el Camp Nou, a fin de que los técnicos de dicho club, dictaminaran su definitivo informe.

Ya veremos cómo termina todo, aunque lo más probable, es que en la venidera temporada, Vilarrodá juegue en un equipo de campanillas.

J. B. U

Resultados y Clasificaciones**REGIONAL PREFERENTE**

Vic, 2; Malgrat, 1.
 Badalona, 1; Gavà, 1.
 Manresa, 0; Andorra, 0.
 Júpiter, 0; L'Hospitalet, 0.
 Tortosa, 1; Barcelona, 0.
 Horta, 1; Europa, 3.
 Figueres, 2; La Cava, 0.
 Montcada, 3; Oliana, 2.
 Ibèria, 3; Masnou, 1.
 Calella, 2; Gramenet, 2.

Clasificación: Europa, 49 puntos;
 Figueres, 45; Malgrat, 42; Júpiter, 41;
 Gavà, 40; Badalona, 39; Andorra,
 37; La Cava, 35; Horta y Vic, 34;
 L'Hospitalet, Oliana y Montcada, 33;
 Masnou y Tortosa, 32; Barcelona,
 30; Manresa y Calella, 29; Ibèria,
 27; Gramenet, 26.

PRIMERA REGIONAL

Olot, 2; Cassà, 0.
 Llefià, 1; At. Maritim, 0.
 Palamós, 4; Cardedeu, 1.
 Mataró, 4; Roses, 1.
 Arbúcies, 4; St. Hilari, 1.
 Llançà, 2; Guixols, 0.

St. Celoni, 3; Palafrugell, 1.
 Premià, 1; Bufalà, 1.
 Lloret, 1; Artiguenc, 0.

Clasificación: St. Celoni, 53 pun-
 tos; Olot, 52; Palamós, 48; Artiguenc
 y Bufalà, 43; At. Maritim 42; Lloret,
 40; Premià, 37; Blanes, 33; Mataró y
 St. Hilari, 32; Roses, 31; Arbúcies,
 Llefià y Palafrugell, 30; Guixols y
 Cardedeu, 26; Cassà, Llançà y Medi-
 terrani, 24.

SEGUNDA REGIONAL

Vidreres, 1; Farners, 0.
 Tossa, 4; Sils, 1.
 Banyoles, 3; L'Escala, 0.
 Bisbalenc, 4; La Cellera, 0.
 Salt, 2; Peralada, 0.
 Caldes, 0; Pontense, 1.
 Palafolls, 3; Bescanó, 1.
 Amer, 1; Torroella, 0.
 Anglès, 2; Castellfollit, 0.
 Blanes B, 1; Montagut, 0.

Clasificación: Bisbalenc, 55 pun-
 tos; Banyoles, 52; Palafolls, 50; Vi-
 dreres, 43; L'Escala, 41; Anglès y
 Pontense, 40; Amer y Montagut, 38;

Salt, 36; Sils, 33; Torroella, 31; Pera-
 lada, 29; Farners, La Cellera y Bla-
 nes B, 28; Castellfollit, 27; Caldes
 y Tossa, 21; Bescanó, 17.

Motor**Lliurament
de
trofeus**

Tal com s'havia anunciat, tingué
 lloc dijous l'acte de lliurament de tro-
 feus del 7è Rallye de la Joventut, al
 Museu de l'Empordà.

Abans, però, es projectaren diver-
 ses filmacions de Rallyes i Moto-
 cross, cedides per Josep Hernández i
 Joan Butxacas.

A la foto, l'equip classificat en pri-
 mera posició, Illa-Guillamet, rep un
 dels tres trofeus que conquerí.

**fincas
Montserrat**

PISOS - APARTAMENTOS - RUSTICAS y TERRENOS
 JOSE ANTONIO.37 - TELS. 50 44 63 - 50 22 38
 FIGUERAS

AGENTE DE LA PROPIEDAD INMOBILIARIA

RAMON FARO SAIS

Exhibición de judo en el colegio "Joaquín Cusí"

El pasado domingo día 1 de mayo, los componentes de Judo Albahnos de Figueras, Olot y La Junquera, realizaron una exhibición de Judo en las instalaciones deportivas del Colegio Joaquín Cusí Fun-tunet, gentilmente cedidas por la dirección del mismo para su celebración.

Que el judo es disciplina y educación moral al tiempo que física; quedó demostrado sobre el "tatami" al realizar los ejercicios y evoluciones más de un centenar de jóvenes judokas cuyas edades oscilaban entre los 4 y 10 años. Todo ello con un orden y corrección realmente sorprendente en relación a su edad. Las damas mostraron con gran sencillez y eficacia su perfecta seguridad personal y confianza en sí mismas.

Después, fueron los jóvenes y adultos quienes realizaron diversos movimientos de judo en el suelo y de pie. Finalizando su actuación

varias parejas de alumnos aventajados y con grados superiores, entre los cuales pudimos observar a judokas femeninas y señores de mayor edad, ejecutando todas las parejas los movimientos y acciones con gran técnica y precisión de acorde al color de su cinturón.

La exhibición fue ultimada con la entrega de trofeos y diplomas ofrecidos por diversas entidades comerciales que recibieron los ganadores del Campeonato Albahnos 77 cuyos resultados fueron los siguientes:

Categoría Benjamín: Peso ligero: 1.º Alfonso Sala, 2.º Javier Grávalos, 3.º Jorge Trias, 4.º Fernando Obanos, 5.º Enrique Trilla.

Peso medio: 1.º Javier Vieyra, 2.º José Cazador, 3.º Luis Tabar, 4.º Luis Guinea, 5.º Salvador Bertrán, 6.º Pedro Padrosa.

Categoría Alevín: Peso ligero: 1.º Enrique Palol, 2.º Javier Portas, 3.º Javier López, 4.º Juan Carlos

Franch, 5.º Alberto Baig.

Peso medio: 1.º Luis Cañet, 2.º Javier Garriga, 3.º Albino Rodríguez, 4.º Fernando Sánchez, 5.º Luis Rost, 6.º Luis Sayeras, 7.º Carlos Tabar, 8.º Francisco Javier Sayeras.

Categoría Infantil: Peso ligero: 1.º Eusebio Subirós, 2.º Juan Vieyra, 3.º Teodoro M.ª José, 4.º Ricardo Rosa, 5.º Enrique Reynal, 6.º Juan Raurich, 7.º Narciso Cortada.

Peso medio: 1.º José M.ª Jové, 2.º Antonio Reynal, 3.º Conrado Sola, 4.º José Catalá, 5.º Ricardo Sayeras.

Todos los participantes y en especial los judokas invitados de Olot y La Junquera, fueron obsequiados con banderines recordatorios del Club organizador, siendo gratamente recibidos por los benjamines judokas. Dándose por clausurada la exhibición entre un clamoroso y largo aplauso por parte de todos los allí reunidos.

JUDO ALBAHNO

agradece su colaboración
a las firmas:

- Cervezas "EL AGUILA"
- Enrique Garriga Ventosa "CINZANO"
- Snack Bar "DAIKIRI"
- Pastisseria INTERNACIONAL
- Piensos SANDERS

Trista situació del futbol, a les comarques gironines

Xavier Amir

En l'aspecte esportiu el que priva a Palafrugell, en aquests moments, és la recent dimissió del president del C.F. Palafrugell, senyor Grassot, després d'una petita crisi dintre el club que apartà momentàniament a alguns titulars de la plantilla. Val a dir, abans de res més, que la dimissió de Grassot ha estat motivada per raons de malaltia, havent agafat el relleu Miquel Lloveras i Costa, fins ara vicepresident.

Amb ell, i en el seu domicili de Calella, hem tingut un canvi d'impressions sobre el delicat moment del club i l'evitar per tots els mitjans possibles la pèrdua de categoria. Les primeres paraules del nou president, que sortiren espontànies, foren per parlar-nos de l'estat de salut del fins ara company en les tasques directives, mentre les seves fites bàsiques són acabar la temporada i conservar la permanència a la primera regional.

Tempesta passada

—Tornaran, però, amic Lloveras, els jugadors que abandonaren voluntàriament el club?

—Mira; he parlat amb els interessats, i en Borrell, Pla i Molina, que s'han portat magníficament, m'han dit que ja es podia comptar amb ells. Per la seva part, en Peque i en Medina no jugaran, doncs s'incorporen al Girona, i és una llàstima que se n'hagin d'anar. Així, doncs, no sé si està al teu coneixement, cinc minuts abans d'entrar en els vestuaris, al camp del Lloret, varen dir-li al delegat que no jugaven. No és forma, aquesta, de despedir-se del club que els ha fet, i si consideraven que la directiva no s'ha portat bé amb ells, no tenien per què fer aquesta mala jugada a l'entitat.

—En aquest cas, no trobem gens estrany el 5-0 sense paliatius que el Palafrugell recollí en el camp de Lloret. Podem dir així que al tempesta ha passat?

—Hem de suposar que no trobare cap inconvenient, doncs amb tots els que he parlat m'han donat el màxim de facilitats.

Problema econòmic

—Ja en passat, podem dir que l'assumpte econòmic ha estat el que ha

provocat tot aquest mullader?

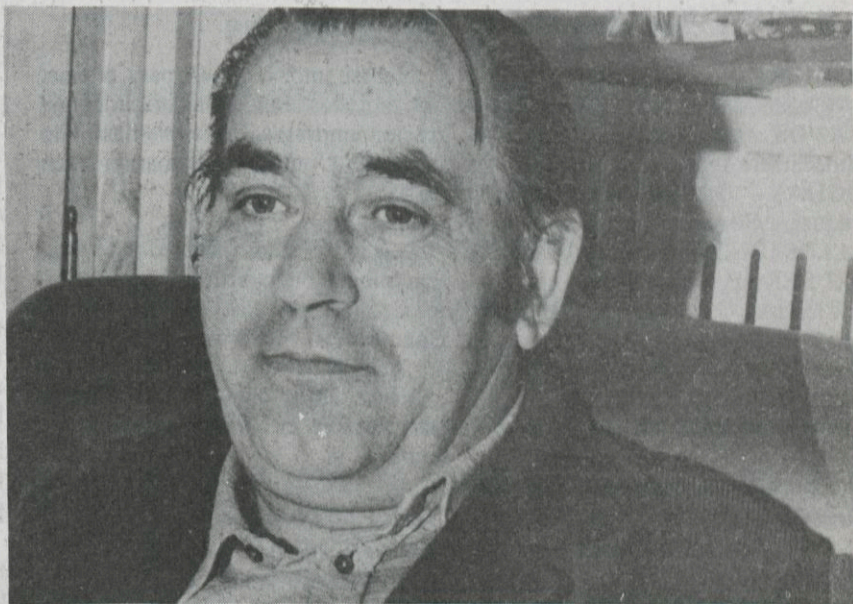
—Indiscutiblement. Les despeses generals ens desbordaren, de tal manera que això ha fet que no hagim pogut complir amb certs jugadors. El tenir una plantilla tan nombrosa, com són més de cent jugadors en les diferents categories que té el club en actiu, provoquen un "hàndicap" considerable.

—Tenim president i junta per estona?

—Els nostres objectius ja els he dit abans. Aleshores, quan s'acabi la temporada, es farà una reunió general

Subvenció que no arriba

—Les taquilles han disminuït, en canvi les despeses s'han duplicat o triplicat. A la gent, li costa d'anar al camp, que a més no té excessives simpaties pel seu emplaçament, a part de què els organismes oficials hi col·laboren molt poc. Per exemple, l'últim partit jugat a casa es varen fer dotze mil pessetes i l'àrbitre se n'emportà, si comptem la meitat d'aquest partit i la meitat del jugat a fora, en el qual no hi ha ingrès, cinc mil quatre-cents. Si a això hi afegim desplaçaments, rentar roba i un llarg etcètera, veurem que resulta impossible. Per la seva part, l'Ajuntament va donar 50.000 pessetes, que serviren per a pagar fitxes, i estem esperant una altra quantitat que no sabem quina serà, i que tot i demanar-la varies vegades no rebe-

Miquel Llovera, president de C. F. Palafrugell

i pot agafar el relleu qui vulgui; nosaltres, no. És una llàstima, puix s'ha fet planter i dos equips es troben a categories regionals, amb tots els jugadors de la vila, excepte Curta i Capell, i ni així hem pogut sortir-nos-en.

—Quins podríem dir que són els principals problemes en què es troba un club d'aquestes característiques i què fan que el futbol dia a dia se'n vagi en orri?

rem, per les informacions que tinc, fins al juny. Una llàstima, perquè aleshores tot estarà ja acabat.

Ja veieu, amics de 9 PAÍS, que el futbol, que tanta brillantor va tenir anys passats a les contrades gironines, va poc a poc de clatells enlaire, degut al "calé", aquesta matèria insulsa, bruta i segons diuen plena de microbis, però que tot ho pot, inclús a l'esport considerat amateur.

Farmàcies

Dia 18, dimecres
Bonmati - Rambla, 10
Dia 19, dijous
Soler - Carrer nou, 22
Dia 20, divendres
Martín - Rambla, 11
Dia 21, dissabte
Xirau - J. Maragall, 4
Dia 22, diumenge
Xirau - J. Maragall, 4
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
(Només tarda de 4 a 8)
Dia 23, dilluns
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
Dia 24, dimarts
Perxes - Rambla, 36

Metge de Guardia

Diumenge, dia 15
Eduard Fina - Peralada, 20
Tel. 50 31 37

Exposicions

Art-3 - PRIM FULLA dibuixos i lito-
grafies.
LA CUPULA - SEGIMON, Dibui-
xos y olis
OBANOS - Col.lectiva. Colomer i
Coldecarrera, olis.
RHODAS - "Dibuixants del Patufet"
(Becquer i Cornet).
VALLES - Dissabte 21. ROCH
POLI SERGE, Pintures.
VICTORIA - Col.lectiva "Artistes
de la Galeria".

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de
Climent" - Oberta tots els dies feiners,
d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de
la tarda.
Biblioteca de la Caixa de Pensions per
a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de
dilluns a divendres: d'11 a 13 i de
5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tar-
da, tancat.

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13
hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigílies
de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda
de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11

a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30.
Divendres, obert fins a les 22 hores.
Museu de l'Empordà - Hores de visi-
ta. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda,
de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i
tarda de 4.30 a 8.

Espectacles

Sala "Edison"

Dimecres, dia 18, a la nit, i dijous,
dia 19, tarda: "La loba y la paloma"
i "El correo del zar".

Dijous, dia 19, a la nit; dissabte,
dia 21 a la nit, i diumenge, dia 22,
tarda en sessió continua: "Rapto en
Oriente" y "Problemas extraconyu-
gales".

Cinema "Juncaria"

Dijous, dia 19, tarda i nit: "El cal-
zonazos" i "JamesBond contra Gold-
finger".

Dissabte, dia 21, a la nit: "El tre-
pa" i "Ligeramente viudas".

Diumenge, dia 22, a partir de les
quatre de la tarda: el mateix progra-
ma del dissabte.

Cinema "El Jardín"

Diumenge, dia 22, a partir de les
quatre de la tarda: "El trepa" y "Li-
geramente viudas".

Patronat

Diumenge, dia 22, a dos quarts de
sis de la tarda: última sessió de titelles
pel grup "Txontxonguillo" (País
Basc). Com a complement, un film
còmic curt.

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08

Anuncios

Necesitamos contable para oficina,
con amplios conocimientos adminis-
tración empresas. Preferible hablando
francés. Contactar llamando Tel.
50 49 33

Se vende Estudio: comedor-cocina,
una habitación, cuarto de baño y tras-
tero. 575.000 ptas. Fincas Gibert,
Caamaño, 3, Figueras. Tel. 50 14 62.

Necesitamos chico-a para Granja
Bar. Razón c/. Juan Maragall, 11
bajos.

Creu de la Ma. Solares en venta.
Fincas Gibert en c/. Caamaño, 3. Tel.
50 14 62, Figueras.

Su problema financiero tiene solu-
ción. FINORD, apartado 150 Figue-
ras.

Nave industrial en venta, 500 m².
Casco urbano. Fincas Gibert c/. Caa-
maño, 3. Tel. 50 14 62, Figueras.

Fincas Gibert. Interesa manso en
sector Figueras. Superficie inferior
100 basanas. Ofertas hasta 6.000.000
ptas.

Final

El lento, tímido, anhelado y forzoso
proceso constituyente abierto en
España con la muerte de Franco,
facilita de una parte un camino sin
convulsiones, pero obliga de otra a
peticiones insistentes, única forma
por lo visto de conseguir deseos.

Eso nos está ocurriendo a los catalanes. Se pide el Estatut cada día en algún lugar de Cataluña, no hace muchos, con insistencia también, en la propia Rambla de Figueres. Pero parece que con la autonomía los ampurdaneses nos hemos olvidado un poco de nuestro federalismo.

Lo más probable es que la memoria colectiva de nuestro pueblo ha olvidado las referencias, después de tantos años, y aún no ha habido tiempo para recuperarlas. Bueno es que empecemos a recordar que el Estatut es uno de los caminos que pueden conducir al federalismo. Pero sólo que pueden.

El federalismo ampurdanés no es el sueño de unos locos, sino la visión lúcida de una fórmula política y administrativa para la España y la Europa del futuro.

el futur es decideix ara !

**Convergència
Democràtica
de Catalunya.**

carrer Girona, 16, 1.º B

FIGUERES

**Distribuidor oficial de
SHARK - COLOWALL - GOYA - REGIS
BANAKA - VENILIA - NOVUM - etc .**

PINTURAS

PROCOLOR - BRUGUER - HEMPEL'S - XILADDECOR - FAGESCO
TARRACOL - etc.

ANEXOS - PINTURA

PINCELES - BROCHAS - RODILLOS - DISOLVENTES - COLAS
AGUARRAS - MASILLAS - LIJAS - APAREJOS - etc.

MOQUETAS (suelos y paredes)

SHARK - EMFLON - SOMMER - SOLNY - etc.

PAVIMENTOS SUELOS

SHARK - SOMMER - SINTASOL - PLASTINO - etc.

San Lázaro, 55 - 18 de Julio, 12

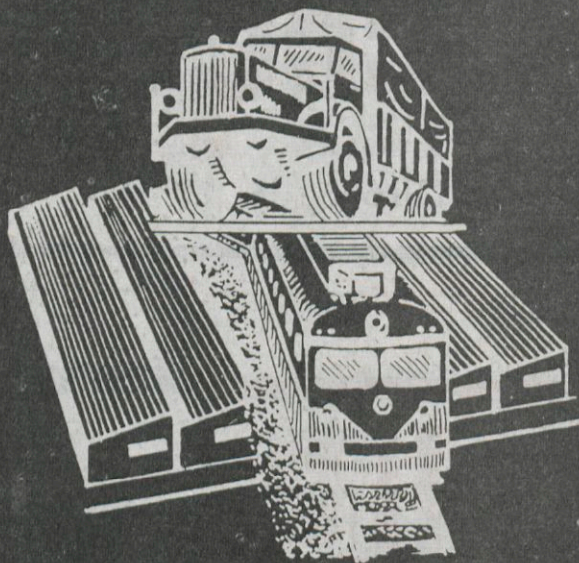
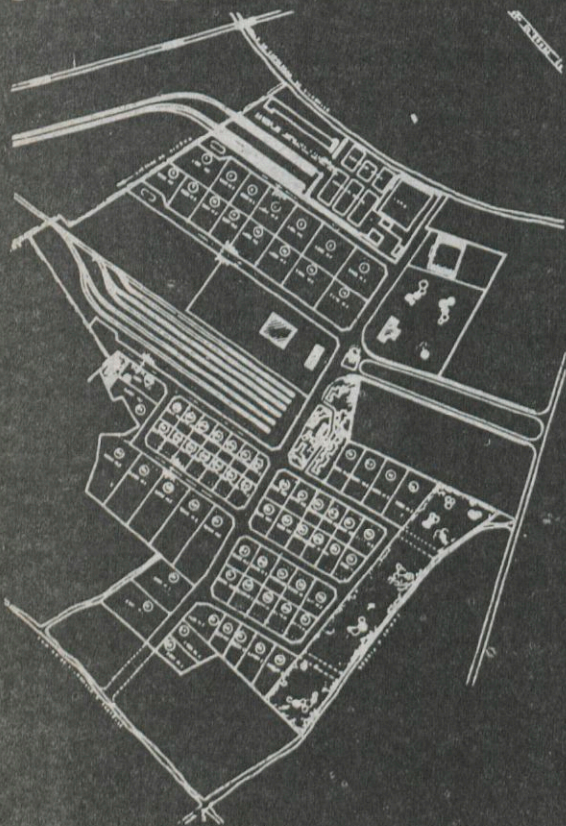
Tel. 501529

FIGUERAS

¡ UNA INVERSION ! EXCEPCIONAL !

AREA DE SERVICIO PARA EL CENTRO DE INSPECCION FITOSANITARIA VILAMALLA

UN POLIGONO INDUSTRIAL
EN UNA ENCRUCIJADA DE
CARRETERA Y FERROCARRIL

- Plan de Ordenación aprobado por la Comisión Provincial de Urbanismo el 7/10/74 (B. O. de la P. 19/10/74).
- A la salida n.º 12 de Autopista A-17.
- A 4 kilómetros de Figueras.
- Estación F.C. de Vilamalla a 1 Km.
- Dos oficinas bancarias.
- Báscula-puente.
- Inspección FITO y SOIVRE.
- Despacho de Aduana y TIR.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.
- Locales disponibles para oficinas.
- 50.000 metros cuadrados de zona verde.
- Viales preparados para recibir camiones de gran tonelaje.
- Agua, electricidad, teléfono y télex.

INFORMACIÓN: **PRODASA**

Tel.(972) 500412 - apart. 162 - FIGUERAS